

O TRÂMBIȚĂ DĂ

UN SUNET NESIGUR

Îți mulțumesc foarte mult, frate Demos. Este un mare privilegiu să fiu aici în această adunare Creștină în seara aceasta, jos aici în această provincie rece. Și eu am sunat acasă, mai devreme, și este cam cu douăzeci de grade mai cald, departe acolo sus în Nord, decât este aici jos. Cred că am adus-o cu mine. Mă voi grăbi afară și mă întorc din nou, chiar repede. Îngheață toate plantele. Ce crezi despre asta, Creechy? Este o...[Fratele spune, „Este frig.”—Ed.] Cu siguranță este.

² Și sunt așa de fericit să ajung să-l întâlnesc pe acest păstor bun, în seara aceasta, și să vă văd pe voi oameni. Am intrat doar acum câteva clipe. Am venit din Tucson, unde a trebuit să merg astăzi. Am condus seara trecută, și am ajuns pe la două treizeci azi dimineață, jos în Tucson. Și apoi am stat treaz toată ziua, acolo. Și am plecat doar câteva momente...Ei bine, am ajuns, este cam de vreo oră și jumătate, cred, cam așa ceva, aici sus. Și deci nu am dormit prea mult. Dar voi încerca să nu adorm aici. Dar suntem—suntem fericiți să fim aici.

³ Acest băiețel, care se joacă cu aceste microfoane aici. Eu stăteam acolo în spate, pe...unul din scaunele copiilor mici. Băiețelul a venit, s-a uitat la mine foarte ciudat. Am spus, „Noi toți copiii putem sta împreună, nu-i așa?” Acum, desigur eu chiar îi iubesc pe acei micuți.

⁴ Și este, oh, este într-adevăr frumos să fim aici în seara aceasta, și să avem în jur această audiență minunată de oameni. Și eu am încredere acum că Fratele Williams v-a spus totul despre, și Fratele Rose aici, despre convenția care urmează. Eu presupun că voi sunteți bine informați despre asta. Va fi la Ramada, imediat, convenția Oamenilor de Afaceri. Și noi ne așteptăm să avem un timp măreț acolo. Fratele Velmer Gardner, un vorbitor minunat și puternic; și alți lucrători, Oral Roberts și mulți, vor fi acolo. Și ne așteptăm să avem un timp măreț în Domnul.

⁵ Sper, că în unele din aceste dați, să ne lase să avem un serviciu de vindecare în locul acela. Aha. Mi-ar place să-l iau pe Fratele Oral, și să ne adunăm împreună. Da, domnule. Nu ar fi asta chiar bine? Ar fi o—o adevărată izbucnire pentru asta, nu-i așa? Un serviciu de vindecare, jos în Ramada, aceea ar fi bine. Noi...Așa că am putea face asta, știți. S-ar putea ca Domnul să rânduiască asta pentru noi, să avem un serviciu de vindecare. Și noi vom...Mergem în jur acum, de la biserică la biserică, să

încercăm să răspândim vestea bună, și să ne asociem unii cu alții, și să avem părtășie în toate bisericile diferite. Iată în ce credem noi, că suntem una, în Cristos.

6 Stăteam de vorbă cu un doctor zilele trecute. Mă pregătesc să plec în străinătate, și este nevoie de o examinare fizică. Astfel intrasem pentru o examinare. Și el m-a pus la una din acele unde...eu...Nu mă întrebați ce este. Și el a găsit ceva ciudat. Și el a venit înapoi și nu reușea să înțeleagă, și a avut o ședință cu doctorii, și chiar nu putea să înțeleagă asta. El a zis, „Eu nu am mai văzut asta înainte.” Și astfel mi-a arătat imaginea acesteia, cum că unde de obicei conștientul, și voi aveți un subconștient, și ele sunt mult distanțate una de cealaltă. Dar el a observat că la ale mele erau ambele drept împreună. A spus, „Ești un om foarte ciudat.”

Am spus, „Întotdeauna am știut asta. Toți știu.”

7 A zis, „Noi niciodată nu am mai văzut așa ceva.” Și a început să-mi spună despre asta.

8 Am zis, „Păi,” am zis, „știi, eu cred că bunul Dumnezeu, când ne creează, El ne face puțin diferiți. Nu arătăm la fel, și tot așa nici nu acționăm unul ca celălalt. Dar—dar El o face după al Lui...Modul Său Propriu de a o face. Noi doar intrăm în marea mașină de modelat, și doar vom sta liniștiți, El ne va modela în felul în care El vrea ca noi să fim.”

9 Și eu—eu știu că nimeni nu ar vrea să fie altceva decât ceea ce sunteți. Singurul lucru pe care ni-l putem dori cu toții...După ce am fost mântuiți și am devenit copiii lui Dumnezeu, singurul lucru pe care îl vrem este doar o umblare puțin mai aproape în fiecare zi. Iată după ce tânjim noi, după acea părtășie minunată. Ce minunat este! Ați vrea să vă opriți odată să vă gândiți ce am face noi dacă nu am avea asta? Ce—ce...Dacă acea mare nădejde nu s-ar odihni în noi, ce am face noi?

10 Spuneam, într-una din biserici, fie ca eu...Mai întâi, într-un loc, apoi în altul, și în toată țara fac o remarcă uneori, mă gândesc că aș putea să o repet în aceeași biserică. Dar ieșeam din clădirea unde făcusem această remarcă într-un mod destul de dur, despre acești oameni astăzi care fac acest dans nou aici pe care îl au, îl numesc twist, sau ceva. Și am spus, „Eu chiar nu știu, cum pe lume, că oamenii vor să-și rupă picioarele și—și să se comporte în felul acela.”

11 Și, acolo era un ins, cam de douăzeci și șase, douăzeci și șapte de ani, m-a întâmpinat în spate, a zis, „Doar un moment, D-le Branham.”

Am spus, „Da, domnule?”

A zis, „Știi, tu chiar nu înțelegi.”

Am spus, „Eu sper să nu înțeleg niciodată.”

¹² Astfel el a zis, „Vezi,” a zis, „pot să înțeleg punctul tău de vedere.” A zis, „Tu ești un om în vârstă de cincizeci de ani. Dar dacă erai de vârsta mea, ar fi diferit.”

¹³ Am spus, „Așteaptă un minut.” Am spus, „Predicam Evanghelia când eram cu zece ani mai tânăr decât tine. Eu încă cred aceeași Evangheliie. Am găsit ceva care ocupă locul, și mai multă bucurie în a sluji pe Domnul decât toate lucrurile pe care diavolul le putea fabrica oriunde.” Este o...Dă o satisfacție.

¹⁴ Știți, David a spus, odată, „Cum dorește un cerb izvoarele de apă așa Te dorește sufletul meu pe Tine, O Dumnezeule.”

¹⁵ Și dacă ați văzut vreodată pe unul dintre pui, când este—este rănit, poate câinii l-au apucat, și i-au smucit o bucată mare din coapsa lui, sau ceva. El sângerează. Și, el, câinele îl poate urmări. El nu este ca omul. Și poate vâna acel câprior fie că sângerează sau nu. Și astfel singura cale...Dacă acel câprior sângerează, singurul mod în care el poate trăi vreodată este să ajungă unde este apă. Și dacă el poate vreodată să ajungă unde este apă, el va bea acea apă. Asta va opri sângerarea, și—și el poate scăpa. Este destul de inteligent.

¹⁶ Dar acum vă puteți imagina, că vedeți unul dintre pui rănit și sângerând, și chiar cum cu căpșorul lui ridicat, și tot simțul pe care îl are el de a detecta unde este apa, cu nasul lui. Doar, el trebuie să găsească apa, sau va pieri. Și acum este chiar viață și moarte, pentru el. El, chiar fiecare—fiecare—fiecare parte de miros pe care o are, el încearcă, tânjește. Trebuie să o găsească.

¹⁷ Acum, iată cum ar trebui să însetăm noi după Dumnezeu. Vedeți? „Cum dorește un cerb izvoarele de apă, așa Te dorește sufletul meu pe Tine, O Dumnezeule.” Să fiu ascuns departe cu El pe undeva, este dorința inimii mele. Și sunt încredințat că aceea este dorința tuturor care sunt aici în seara aceasta.

¹⁸ Și acum, seară de seară, și îmi place să văd asta. Chipurile pe care le vezi într-un loc, le vezi și în altul. Îmi—îmi place asta. Voi demonstrați părtașia voastră, și asta exprimă pentru ce suntem noi aici.

¹⁹ Și, oh, mi-ar place desigur să văd o trezire de modă veche în Phoenix. Oh, Doamne! Acel cuvânt *Phoenix* m-a emoționat chiar de prima dată când l-am citit, despre el: Phoenix, Arizona. Vai, un băiețel, mă gândeam, „Dacă aș putea vreodată să ajung în acel loc! Dacă aș putea vreodată să ajung acolo, la Phoenix!” Și acum văzându-l, și când suntem aici îl găsim îngreunat în adâncul păcatului, ca toate celelalte locuri, vin turiști; și băutură, chefuri, imoralitate, totul la dispoziție.

²⁰ Dar, totuși, în mijlocul la toate acestea, se găsesc niște pietre prețioase autentice pe care Dumnezeu le-a extras din acest pustiul de aici, care strălucesc în coroana poporului glorios al lui Dumnezeu. Și iată pentru ce sunt eu aici, în seara aceasta, să mă pun cu voi fraților și voi surorile, să încercăm să facem să

strălucescă Lumina Domnului Isus și altora ca și ei să poată fi găsiți, în acest zbugium mare. Și mulți dintre ei sunt încă acolo afară. Sunt convins de asta. Mai sunt încă mulți care trebuie să vină înăuntru, și noi trebuie să facem tot ce ne stă în putință să-i aducem acolo, și să trăiască o viață care îl va reflecta pe Cristos.

²¹ Acum, chiar înainte să citim un text mic din Scriptură... Am ajuns atât de târziu că am notat câteva notițe, în aproximativ cinci minute. Și impozitul federal pe venit tocmai mi-a trimis niște declarații, pe care a trebuit să le trimit imediat, și trebuie să aibă ștampila poștală, mă gândesc, poate astăzi, încă. Și astfel eu trebuie să ajung la poștă. Și când am ajuns înăuntru, Billy a zis, „Tu mai bine să te grăbești.” Și așa că aici...

²² Tocmai ce am avut de-a face de colo-colo cu acei oameni. Vai, oh, vai! Ei vorbesc despre justiție în sălile tribunalului. Mă întreb unde este. Da. Eu niciodată nu am văzut așa ceva. Și ei au vrut ca eu să plătesc impozit pe venit pe fiecare cec care mi-a fost dat în ultimii cincizeci de ani, să plătesc datoriile campaniei, cu o penalizare, vedeți, trei sute cincizeci și cinci de mii de dolari.

²³ Am spus, „Doar împușcați-mă.” Cum aș face eu asta vreodată? Am spus, „Eu abia dacă am puțin peste cincizeci și cinci de cenți.” Am spus, „Cum aș putea face asta vreodată?” Și ei m-au chinuit fără pauză timp de cinci ani.

²⁴ Astfel, pentru oamenii care contribuie. Cum ar fi, noi avem o campanie, și—și oamenii, știu doar că numele meu este William Branham, ei doar fac un cec pentru cheltuieli. Slujitorii se ocupă de asta. Nu am luat niciodată o ofertă în viața mea. Și astfel ei iau...Eu primesc un—un salariu de la biserica mea, o sută de dolari pe săptămână.

²⁵ Și această ofertă...Dar fiecare, vedeți, că ei fac această ofertă... Și dimineața următoare, cel—cel—cel—cel care era șeful comitetului de finanțe, el venea acolo și spunea, „Frate Branham, trebuie să semnezi aceste cecuri.” Și, ei bine, eu doar le semnam. El le depozita. Și apoi ei au verificat toate acestea, și nu s-a cheltuit niciodată un cent pentru mine. Dar când am semnat acel cec, ei au spus că era al meu. Oamenii mi-l dau mie, apoi eu îl dau bisericii. Oh, vai!

²⁶ M-am simțit foarte rău, la început, apoi am descoperit că fiecare om din Biblie, cred, care a avut vreodată o slujbă spirituală pentru Dumnezeu, a avut de-a face cu administrațiile federale. Verificați în trecut și veți afla. Așa este. Moise, Daniel, Ioan Botezătorul. Isus Cristos a murit de mâna guvernului federal, sub pedeapsa capitală. Petru, Iacov, Ioan, Ioan descoperitorul, toți, fiecare...Toți au suferit persecuție.

²⁷ De ce? Este sediul lui Satan. Știți asta? Știți, că Satan l-a suit pe Isus și l-a arătat toate împărățiile, lumea, într-o clipă? Și a spus, „Sunt ale mele. Fac ce vreau cu ele. Vezi? Și Ți le voi da Ție dacă Te vei prosterna și Te vei închina mie.” Deci vedeți

cui aparțin? Nu ne place să gândim asta despre ai noștri, dar așa este.

²⁸ Astfel El a spus, Isus a spus, „Înapoia mea, Satano.” El știa că va fi moștenitorul lor, în Mileniu. Știa că vor fi ai Lui când... Când, dacă aceste țări erau conduse de Dumnezeu, Mileniul ar fi început. Dar va fi un timp.

²⁹ Ei au ONU și Liga Națiunilor, și de toate, să încerce să aducă pace. Dar atât timp cât Satan este în vârf, și în politică, ce se va întâmpla? Se vor lupta tot așa de sigur ca lumea.

³⁰ Dar va veni un timp când toate armele vor fi depuse. Și trâmbițele vor suna, și zorile se vor ivi Etern, luminoase și senine. Împăratul nostru Își va lua tronul. Oh! Vor fi cântări; vor fi strigăte. Și va fi un steag, un popor, o națiune, care va vorbi o limbă, Cerească. Amin. Tânjesc după acel timp. Și alerg spre acea țintă, încrezându-mă în Dumnezeu, într-o zi când se va termina, Pot spune...Pot să Îl aud spunându-mi, „Vino mai sus.”

³¹ Eu sunt aici în Phoenix în seara aceasta în Numele Domnului. Eu aș—nu aș încerca să explic ce s-a întâmplat. Mulți dintre voi care luați benzile, asigurați-vă că o luați pe aceea, *Ce Timp Este, Domnule?* Acea a fost chiar înainte să plec de acasă. O vedenie m-a trimis aici; este, eu nu știu ce...eu nu...Eu nu sunt un vânzător de benzi, și eu nu accentuez acele lucruri. Noi le facem, și avem o lucrare a benzilor în jurul lumii. Departe în jungle și peste tot, ei au ceva mic ce pun în urechi, ei au, și pot înregistra pe bandă, și să stea acolo și să traducă aceea chiar în limbă. Și merge în jurul lumii.

³² Și, dar una care am avut-o, aceea *Ce Timp Este, Domnule?* Sau, *Este Acesta Timpul, Domnule?* Ceva...Eu...Sâmbătă seara, cu trei săptămâni în urmă, la biserică. După ce toată viața am văzut vedenii, niciodată nu am mai avut așa ceva, în viața mea. Și eu nu știu ce este. Eu doar sunt aici, dar El m-a trimis aici. Nu știu ce înseamnă asta. Eu doar...Eu doar sunt aici.

³³ Și trebuie să fiu cinstit și sincer, și aceea este singura cale ca noi să ajungem vreodată undeva cu Dumnezeu, este să fim sinceri. Căci, oamenii vor ști. Dumnezeu știe, de la început, nu sunteți, dacă sunteți sau nu. Și oamenii vor ști. Pentru că, odată, era un om care încerca să procească. Și Dumnezeu a spus... Sau, adevăratul proroc i-a spus, a spus, „Să ne amintim. Au fost proroci înaintea noastră. Prorocul este recunoscut doar când prorocia lui se împlinește.” Astfel noi mai bine să fim siguri că știm că Dumnezeu a spus așa, înainte să spunem ceva despre aceasta. Fiți cinștiți și sinceri.

³⁴ Acum să ne plecăm capetele doar un moment pentru rugăciune. Acum să lăsăm deoparte orice grijă acum, pentru următoarele câteva minute. Mă întreb...În acest mic grup drăgălaș de oameni de aici în seara aceasta, Eu știu că acolo sunt

acele nestemate prezente aici pe care Isus va veni să le ia într-o zi, care se vor trezi din țărână.

³⁵ Și s-ar putea să fie aici unii care nu sunt prea siguri dacă ei vor fi acolo, sau nu. S-ar putea să aveți nevoie de alte lucruri. Dacă este o nevoie în viața voastră în seara aceasta, faceți-o cunoscută lui Dumnezeu, în timp ce ridicați doar mâna, doar zicând, „Dumnezeule, Tu știi ce vreau să spun acum. Și binecuvântează-mă. Eu—eu sunt bolnav. Am nevoie de vindecare. Eu sunt—eu sunt îndărătnic. Eu am nevoie să vin înapoi la o părtășie. Eu—eu vreau să mă întorc. Eu am—eu am greșit. Mă întorc. Vreau ca Tu să mă ajuți, în seara aceasta, să mă întorc.” Dumnezeu să vă binecuvânteze.

³⁶ Tată Ceresc, acum așa cum ne apropiem de tronul Tău, prin intermediul Sângelui, pentru că, și Aaron a intrat înaintea scaunului milei, a luat, mai întâi, sângele în mâna lui, și a înaintat, și noi, prin credință în seara aceasta, primim Sângele Domnului Isus, și înaintăm spre tronul lui Dumnezeu, cu îndrăzneală, știind că avem dreptul să venim, nu în neprihănirea noastră, ci în a Lui. Sângele reprezintă curățirea noastră. Și mă rog, Tată Ceresc, ca Tu să acorzi petiția noastră.

³⁷ Mai întâi, am vrea să Îți cerem să fi milostiv cu noi, să ne ierți de toate fărădelegile noastre, în timp ce ne mărturisim greșelile noastre, și micile noastre erori, și păcatele noastre ascunse, și păcatele noastre necunoscute. Și noi mărturisim și ca slujitori, fiind preoți, păcatele oamenilor. Împreună, Doamne, stăm. Noi îi iubim pe oameni. Ne simțim ca Moise când s-a aruncat în spărtură, să țină poporul, mânia lui Dumnezeu. Ce expunere a fost aceea, a neprihănirii lui Cristos, când Cristos s-a aruncat pe Sine în spărtură, să mântuie poporul!

³⁸ Și, Tată, noi ca slujitorii Lui, cu Duhul Lui în noi, fiecare Creștin de aici în seara aceasta, să stea înaintea păcătosului: „Dumnezeule, fii milostiv cu ei.” Strigăm pentru bolnavi și nevoiași, pentru acele mâini prețioase, unii dintre ei bătrâni, și alții tineri, și unii de vârstă mijlocie, care își ridică mâinile. Tu știi totul despre aceea, Doamne. Ne rugăm ca Tu să răspunzi conform cu bogățiile Tale în slavă.

³⁹ Fie ca în seara aceasta să fie mulți, Doamne, să plece de aici, care au intrat, care sunt bolnavi, fie ca ei să plece, sănătoși, vindecați. Doar ceva se întâmplă, ei nici măcar nu pot explica, dar ei știu că sunt bine.

⁴⁰ Fie ca cei ce rătăcesc să plece justificați, Doamne, știind că s-au întors și L-au luat pe Cristos de unde L-au lăsat. Fie ca ei să meargă, să repare ce au greșit. Admite, Doamne, ca cei care nu au ajuns niciodată să descopere acea libertate prețioasă de a fi liber, eliberat din cușcă, să nu mai fi legat de lucrurile lumii și de grijile acestei vieți, ci au fost eliberați în Cristos. Admite aceasta, Tată.

41 Binecuvântează-ne pe toți cei care suntem în nevoie acum, și binecuvântează Cuvântul Tău și slujitorul Tău, și noi Îți vom da laudă. În Numele lui Isus, noi cerem acest lucru. Amin.

42 Acum, dacă ar fi să citim un text din Scriptură, sau o Scriptură pentru un text, mai degrabă, Întâi Corinteni capitolul 14, versetul 8, spune așa, în Întâi Corinteni 14:8.

Și dacă trâmbița dă un sunet nesigur, cine se va pregăti pentru luptă?

43 Acesta ar fi un text suficient pentru a predica două săptămâni de acum înainte, și încă fără să atingem marginile. Există ceva privitor la Cuvântul care este insuflat. Ești constant pe acel singur text. Poți face legături în întreaga Biblie cu acesta. Așa este.

44 Într-o zi un om m-a întrebat, a zis, „Cum poți să iei același text?”

Am spus, „Oh, vai! Tu iei un context despre orice din aceasta.”

45 Am cules un trifoi mic cu trei foi de pe pământ, și l-am ținut sus. Omul este prezent aici în seara aceasta, din Tucson. Și noi eram acolo în Pasadena, California. Și am zis, „Eu aș putea lua acest trifoi cu trei frunze și să predic douăzeci și cinci de ani despre el: cum este o viață, care este în acesta; cum, cele trei lamele, fiind trinitatea în Unul. Și, oh, oh, sunt chiar așa de multe lucruri care le-am putea spune despre acesta.”

46 Și cum este cu o Scriptură? Este Cuvântul lui Dumnezeu. Este Etern. Acesta—acesta a avut...Acesta nu are sfârșit. Doar continuă să meargă înainte, înainte, înainte. Este un adăpost pentru noi.

47 Și acum în seara aceasta eu vreau să vorbesc despre acest lucru: *O Trâmbiță Dă Un Sunet Nesigur*.

48 Gândindu-mă la asta, doar cu câteva momente în urmă, când mă gândeam la...treaba cu impozitul pe venit, Mă gândeam, „Astăzi nu este aproape nimic sigur. Fiecare lucru are așa o incertitudine.” Și orice care este incert nu poate fi de încredere. Orice care este incert nu poate fi de încredere. Stați departe de aceea dacă nu este sigur.

49 Dacă aveți o activitate; și, care, noi avem oameni de afaceri prezenți, poate mulți dintre ei. Dacă aveți o activitate care nu este sigură, nu veți pune mult în aceasta, pentru că dividendul este nesigur, și nu ați face prea multă investiție în aceasta. Sau, dacă ești un om bun de afaceri, istet, tu vei aștepta și vei cerceta, dacă ai ceva bani de investit, până când găsești ceva care este sigur, ceva care este cert, ceva pe care te poți baza. Pentru că, nu vrei să pierzi acei bani puțini pe care i-ai economisit, pentru că, cu aceia tu trebuie să îți câștigi existența, din remunerația din—

din dividendele trase din această investiție. Păi, tu trebuie să— să ai ceva din ce să trăiești.

⁵⁰ Și acești bani puțini care i-ai economisit, să nu îi pui în buzunar și să îi lași acolo, pentru că îi vor fura hoții. Înțelegeți? Să nu, să nu faceți asta. Dacă tu îi ai, investește-i în ceva. Și apoi trebuie să fi cert de siguranța investiției tale. Dacă nu, păi, să nu-i investești, deloc.

⁵¹ Astfel, afacerile sunt cu siguranță pe un teren instabil în seara aceasta. Orice afacere, practic, din lume este într-o stare de clătinare, pentru că lumea este într-o stare de clătinare. Doar nu vă puteți permite...

⁵² „Acum, eu am să economisesc *atâția* bani, să-mi construiesc o casă mică frumoasă pe undeva.” Este, este destul de nesigur, eu vă spun că este, pentru că guvernul ar putea să intre în posesia acesteia, peste noapte.

⁵³ Oh, lucrurile care au corupt democrația noastră atât de mult, încât este foarte instabilă! Cândva puteam avea multă încredere în democrația noastră. Și, care, cred că este cea mai bună formă de guvernământ. Dar, totuși, democrația noastră este instabilă. Pentru că, noi, această națiune, poporul nostru, avem o constituție, și această constituție este—este ultimatumul nostru. Dar, totuși, cu toate acestea, constituția noastră este instabilă, pentru că a fost deja încălcată de multe ori. Răposatul D-l Roosevelt a făcut ravagii din aceasta. Astfel, vedeți, vedeți că poate fi încălcată. Nu se poate avea prea multă încredere în aceasta.

⁵⁴ Politica, oh, vai, cât de instabilă! Oamenii doar se ceartă, și se ceartă, și se ceartă, în legătură cu politica. Și vecinii se ceartă, despre asta, și oameni care au fost cândva prieteni buni. Va urca un președinte, sau cineva ca să candideze pentru șerif, sau ceva, și celălalt ins de cealaltă parte a gardului politic, și se vor agita între ei până vor avea o ceartă datorită acesteia, politica. Și eu nu...sper să nu rănesc sentimentele cuiva, dar eu cred că întregul lucru este putred. Vedeți? Da, domnule. Deci de ce v-ați agita și certa despre ceva care oricum nu este bun? Așa este. Este chiar îngrozitor de rău.

⁵⁵ Cineva mi-a spus zilele trecute, a zis, „Vei—o să votezi la aceste alegeri?”

Am spus, „Am votat deja.”

A spus, „Oh, la aceste alegeri?”

⁵⁶ Am spus, „Eu am votat pentru Isus.” Am zis, „Îți voi spune. Acolo erau doi oameni care au votat pentru mine.” Am spus, „Dumnezeu a votat pentru mine, și diavolul a votat împotriva mea. Și eu am votat pentru Dumnezeu, așa ca să votez bine.” Depinde pentru cine votați, cum veți ieși.

57 Astfel, observați, chiar recent, să vă arăt doar un lucru mic, și apoi vom lăsa asta. În aceste ultime alegeri prezidențiale, când a fost absolut dovedit în Chicago și diferite locuri, că aparatele pe care le-au folosit pentru a vota, că, ele au fost măsluite de partidul Democrat, că de fiecare dată când ați votat pentru Dl. Nixon, voi trebuia să votați și pentru Dl. Kennedy, în același timp. Deci, nu aveți o posibilitate. Și a dovedit-o!

58 Și voi ați auzit *Monitor* seara trecută, când ei au făcut un—un sondaj prin țară, de la Mississippi, la est. D-l Nixon a luat acest vot de apel, patru la unu. Cum poate un om să câștige? Dacă ar fi fost D-l Kennedy, ar fi fost la fel. Nu țin cu niciun partid.

59 Partidul meu este în Cer, și sunt cu ei chiar aici în seara aceasta. Noi stăm în locurile Cerești și vorbim despre Împăratul nostru.

60 Dar, vedeți, eu încerc să vă spun, că aceste lucruri de pe pământ sunt instabile. Nu există...nu puteți pune nicio încrederea în acestea. Sunt nesigure. Și orice lucru care este nesigur, chiar aș prefera să stau departe de el. Nu îmi place acel lucru negativ. Nu îmi place să fiu amestecat în partea negativă. Îmi place să fie pozitiv, să fiu pe partea pozitivă.

61 Acum, viața de familie a devenit nesigură. Știți, am văzut un articol zilele trecute, într-unul dintre ziare pe undeva, că rata divorțurilor Americane este mai mare decât oricare altă națiune din lume. Și noi se presupune că suntem o națiune religioasă. Da, poate fi asta, religie, în regulă, dar nu este modul corect. Vedeți? Religia este doar o acoperitoare. Este greu de spus din ce ne facem acoperitoarea. Adam a încercat să facă ceva din frunze de smochin, și nu a mers. A devenit îngrozitor de nesigur când a trebuit să vină afară să se întâlnească cu Dumnezeu. Astfel religia nu îndeplinește pe deplin. Dar ați putea crede că rata divorțurilor noastre, mai mare decât—decât toate celelalte țări, rata divorțurilor noastre? Găsim imoralitate în curs în casele noastre.

62 A fost surprinzător să aflu, că, un procent mare din sondajul națiunii, și în...cred că a fost în Ohio, că s-a făcut un sondaj despre Creștinism, și a fost alarmant ce procent nici măcar nu mergeau la biserică. Și apoi, cam optzeci la sută din cei care mergeau la biserică, nu știau de ce mergeau. Ei nu știu de ce se duc. Ei doar merg la biserică.

„De ce te duci?”

63 „Păi, mama ne-a dus când eram copii, și noi doar am continuat să mergem.” Și—și apoi, acum, un alt procent din aceia, au spus că ei au mers doar pentru, oh, să se întâlnească cu vecinii și să stea de vorbă puțin. Vedeți?

64 Păi, este alarmant! Nu-i de mirare că viața de familie este dusă, vedeți, orice viață de familie care nu este stabilă.

⁶⁵ Orice femeie care urmează să se căsătorească cu un bărbat, și ea nu este sigură de bărbatul acela, ea mai bine să-l lase în pace. Și orice bărbat care urmează să se căsătorească cu o femeie, și nu este sigur, mai bine să o lași în pace. Tu mai bine te rogi în continuare, pentru lucrul acesta, până când Dumnezeu îți dă răspunsul. Și atunci ce Dumnezeu unește împreună omul să nu despartă. Dar noi—noi, întâi, noi trebuie să ne rugăm fierbinte, pentru acel lucru. Da.

⁶⁶ Acum, aflăm că am încercat să convertim lumea printr-un program educațional, și într-adevăr am făcut un dezastru din asta, cu certitudine. Nu puteți converti lumea la Cristos prin educație. Educația îl îndepărtează de Dumnezeu, mai mult decât îl atrage la Dumnezeu, pentru că el încearcă să gândească că este mai inteligent și știe mai mult decât altcineva. Oricât de bună este educația, Cristos niciodată nu a însărcinat biserica Lui să educe lumea. El niciodată nu i-a educat, să facă seminarii. El niciodată nu a edu... Oh, sunt bune. El niciodată nu le-a spus să meargă și să construiască spitale. Asta este în regulă.

⁶⁷ Dar treaba Bisericii este să propovăduiască Evanghelia. „Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură.” Vedeți? Dar orice altceva în afară de asta, devine instabil, pentru că este în afara programului lui Dumnezeu.

⁶⁸ Viața națională este nesigură. Ei bine, lumea este nesigură. Noi doar trăim într-un loc în care întreaga lume are o cădere nervoasă, se pare, că totul se clatină. Fiecare națiune, fiecare, una se teme de cealaltă. Ei vorbesc despre pace.

⁶⁹ Au avut, odată, au zis, „Oh, când vom încheia Primul Război Mondial, că toți tinerii noștri trebuie să meargă acolo, și aceea va pune capăt războaielor.” Păi, ei nici măcar nu au așteptat să se împrăștie în aer fumul de artilerie până când au pornit altul.

⁷⁰ Apoi au avut Liga Națiunilor, și aceea ar fi trebuit să păstreze ordinea mondială, și asta a eșuat în totalitate. Acum ei au ONU, și este chiar același lucru. A și falimentat deja. Nu este nimic de aceasta.

⁷¹ Totul este instabil; viața națională, viața politică, aparatele de vot. Oh, vai! Ei sunt doar... Întregul lucru se clatină, totul.

⁷² Acum vreau să o aduc un pic mai aproape de casă. Vedeți? Viața bisericii se clatină și este nesigură. Acum, iată despre ce vorbea Pavel. Vedeți? Iată unde voia să spună, „Dacă o trâmbiță dă un sunet nesigur.” Viața bisericească se clatină. Oamenii de abia știu ce să facă. Ei merg, rătăcind de la biserică la biserică, încercând să afle care are lucrul corect; din loc în loc, încercând să afle ce este corect, unde este doctrina corectă. Și va veni unul, și ei o pot explica, până aproape chiar la punctul crezului lor, este corect. Și apoi, următorul lucru pe care îl aflați, ei găsesc așa de multă corupție în aceea, încât ei încearcă o altă biserică, să vadă care este crezul lor, doctrina. Oh, toate acestea, aflăm că ne-am

despărțit atunci, prin aceste lucruri, la sute de diferite ordine de biserică. Acum, nu este nimic împotriva la aceea. Este doar că ei pot face celelalte lucruri, atunci, pe care ei le fac, și trebuie să iasă ceva bun din asta, pe undeva.

73 Dar, vedeți, nu vă puteți pune încrederea spunând, „Aparțin la asociația Metodistă a bisericilor, și eu—eu sunt în regulă pentru că eu aparțin la aceasta.” „Eu—eu—eu aparțin la asociația Baptistă, și sunt bine.” Nu puteți face asta.

74 Nu puteți face asta nici când spuneți că „aparțineți la asociația Penticostală a bisericilor.” Nu puteți face asta. Nu trebuie să faceți asta, pentru că nu este. Constatăm că atunci când prima noastră asociație Penticostală, Consiliul General, a fost pus în ordine, nu a trecut mult până când au început să se rupă de *acolo*, și să se rupă de *aici* , și probleme, și doctrine. Și acum uitați-vă la aceasta, peste tot. Vedeți? Servește ca să arate că este nesigur. Cei care se încred doar în organizație, este—este nesigură.

75 Acum, voi ați zice, „Frate Branham, tu ne pui într-o situație foarte dificilă aici. Faci o imagine îngrozitor de întunecată.” Și eu am intenționat să fac asta. Am vrut să o fac.

76 Am făcut-o cu un scop, ca să pot spune asta. Este ceva sigur? Da. Este un lucru care este sigur. Oh, sunt așa de bucuros pentru asta, că există un lucru în care vă puteți pune încrederea, și să fiți siguri că este bun. Oh, când toate celelalte sunt duse, *Acesta* va rămâne în picioare. Dacă veți citi Sfântul Matei 24:35, El a spus, „Cerurile și pământul vor trece, dar Cuvântul Meu nu va trece.” Dumnezeu are o temelie sigură.

77 Un bătrân, a spus odată, un bătrân de culoare din Sud. Purta o Biblie, dar el nu știa să citească. Și au spus, „De ce o porți, Sam?”

78 El a zis, „Este—este Sfânta Biblie.” A spus, „Este scris pe Aceasta.” Și a zis, „Eu O cred, din copertă-n copertă, și cred și coperta,” a spus, „pentru că scrie ‚Sfânta Biblie’ pe ea.”

79 Și omul îi vorbea, a zis, „Tu nu crezi tot ce este în Ea?”

A spus, „Da, domnule. Cred cu siguranță.”

80 A zis, „Acum, ei bine, vrei să spui că tu vei face orice a spus Biblia să faci?”

El a spus, „Da, domnule.”

81 A zis, „Și dacă acea Biblie ar fi spus ca Sam să sară prin *acel* zid de piatră acolo? Ce ai face?”

El a zis, „Aș sări.”

82 A zis, „Păi, acum, cum vei trece tu prin zidul de piatră fără să fie o gaură acolo?”

83 A zis, „Dacă Biblia a spus ca Sam să sară, va fi o gaură acolo când Sam ajunge acolo.” Astfel, asta, asta este cam exact așa. Ar fi o gaură acolo.

84 Singurul lucru care-l aveți de făcut este să vă luați poziția pe Cuvântul lui Dumnezeu, și Dumnezeu va face calea pentru restul. Oh, acea mare Temelie!

85 Cred că El a spus, acolo în Luca, cred că era, unde coborând de pe munte, A spus ucenicilor, „Cine spun oamenii că sunt Eu Fiul omului?”

Și unul a zis, „Jeremia, și profetii, și așa mai departe.”

Și El a spus, „Dar cine ziceți voi că sunt Eu?”

86 Iată când Petru a făcut acea afirmație notabilă, „Tu ești Cristosul, Fiul Dumnezeului cel viu.”

87 El a zis, „Ferice de tine, Simone, fiul lui Iona, căci nu carnea și sângele ți-au descoperit lucrul aceasta. Ci Tatăl Meu care este în Cer ți-a descoperit lucrul acesta. Și pe această piatră voi zidi Biserica Mea, și porțile iadului nu O vor birui.”

88 Ce este atunci? Pe adevărul descoperit al Cuvântului lui Dumnezeu. Pentru că, „La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu. Și Cuvântul s-a făcut trup și a locuit printre noi.” Și i-a fost descoperit lui Petru că acela era Cuvântul adevărit al lui Dumnezeu. Amin.

89 De aceea El a putut spune, „Cine Mă poate condamna de păcat? Cine Mă poate acuza? Tot ce a scris Cuvântul despre Mine, Eu am împlinit.” Dumnezeu a adevărit, că El era Cuvântul. Oh, asta este. Dumnezeu a manifestat, Cuvântul spune așa, și atunci Dumnezeu îl face real, îl aduce la împlinire, îl demonstrează.

90 Cu ani în urmă, când au spus bisericii, „Nu există un astfel de lucru ca botezul Duhului Sfânt, aceea este doar o emoție pe care și-o induc oamenii,” dar acei care L-au primit, au știut că acela era adevărul. Ei știau că Dumnezeu era real. Și a fost dovedit, până, astăzi, că mișcarea Penticostală a lui Dumnezeu în toate națiunile, a adus mai mulți în Cristos decât toate celelalte.

91 *Vizitatorul Nostru de Duminică*, nu de mult, ziarul Catolic, a spus, eu cred că a fost celălalt an, sau anul trecut, cândva, că, „Biserica Catolică a înregistrat numai o jumătate de milion de convertiți. Pe când, Penticostalii au înregistrat un milion, cinci sute de mii.” Amin.

92 Ce înseamnă? Este un lucru în creștere, Cuvântul lui Dumnezeu, răspândindu-se peste tot. Cât de mulțumitori ar trebui să fim! Este atât de mult, încât, chiar și acum Episcopalienii, Prezbiterienii, Luteranii, și toți, vin să ia parte din Aceasta. Voi observați în adunarea Oamenilor de Afaceri, îi auziți vorbind despre diverși: Episcopalieni, Luterani, Prezbiterieni. Păi, voi foarte rar mai auziți vreodată de un Penticostal că mai face ceva. Așa este. Sunt toate celelalte. Din

ce cauză? Ei au văzut slăbiciunea din crezurilor lor, și s-au întors înapoi la Cuvânt. Acolo găsiți o temelie, ceva care nu poate fi mutat.

⁹³ Acolo înăuntru găsiți, Duhul Sfânt trăind Viața Lui în ființe umane, manifestându-Se la lume. Și asta îi face pe oameni să înseteze după El: de neclintit, de necontestat, Cuvântul lui Dumnezeu manifestat și care Se arată, Cuvântul Însuși fiind trăit prin viața umană. Ce lucru minunat! Nu este nimic nesigur în asta. Puteți vedea unde Dumnezeu a făcut o făgăduință, și aici este manifestată. Cu sute de ani în urmă profeții au vorbit despre asta, și aici noi o vedem venind la împlinire.

⁹⁴ Prin toate criticile, prin toate diferențele, prin toate crezurile, cum au încercat ei să desfințeze acel Cuvânt al lui Dumnezeu! Cum au încercat să înlocuiască cu educația. Au încercat să înlocuiască, să facă o denomi-națiune. S-au făcut de rușine. Și din toate acestea, Cuvântul lui Dumnezeu este încă tot așa de luminos și strălucitor cum a fost întotdeauna. Ce este? Este acel lucru care este sigur. Dumnezeu a spus, „Și cerurile și pământul vor trece, dar Cuvântul Meu nu va trece.” Deci, iată ceva care este sigur. Dacă vreți să vă ancorați, ancorați acel Cuvânt în inima voastră.

⁹⁵ David a spus că L-a ascuns în inima lui, ca să nu păcătuiască. A scris legile Lui pe capul patului, și le-a legat de mâinile lui și peste tot, a pus Cuvântul Său întotdeauna înaintea lui. Iată modul. Păstrați-vă mintea constant...

⁹⁶ Dumnezeu i-a spus lui Iosua, „Să nu te întorci nici în stânga nici în dreapta, de la Aceasta. Atunci îți vei face căile prospere. Atunci vei avea succes bun.”

⁹⁷ Și când biserica toată se unește împreună departe de crezurile ei, și pe Cuvântul lui Dumnezeu, atunci biserica va avea succes bun. Acela va fi lucrul care va desfința comunismul.

⁹⁸ Ce a făcut comunismul...? Însăși lucrul, vă gândiți „comunism,” când ei își răspândesc propaganda, și cresc cu pași repezi, cu milioanele, și oamenii se tem de acesta: acel comunism se va șterge și va muri. Trebuie. Comunismul, pot face *acest lucru*. Ar putea face *acel lucru*. Eu cred că Dumnezeu o să-l folosească, dar, așa este, exact cum a făcut cu Nebucadnețar. Va spulbera afară...toată neghina, afară, cu comunismul. Dar, asta...Nu, atât de mult pentru asta. Dar, urmăriți. Dar lucrul, comunismul, va avea un sfârșit. Comunismul se va sfârși.

⁹⁹ Dar Cuvântul lui Dumnezeu nu are sfârșit, pentru că nu a avut început. Amin. Este Etern cu Dumnezeu. Și dacă sunteți ancorați, și Cuvântul este ancorat în voi, sunteți Eterni cu Cuvântul. Amin.

¹⁰⁰ Trebuie să se sfârșească. Toate acele lucruri se clatină. Nu contează cât de mare zidesc, acesta trebuie să cadă. Toate lucrurile care nu sunt de, împotriva celui Cuvânt, sau

contrar la acesta, vor trebui să se miște. Va trebui să facă loc, pentru că Cuvântul vine triumfător. Nu există nimic care să-L poată opri. Dumnezeu a spus asta deja.

101 Când El Îl rostește, cerurile și pământul vor trece, dar Acesta nu va trece niciodată. Ascunde acel Cuvânt în inima ta, cum să iei acel Cuvânt și să-L lași să crească. Ține-L în mintea ta, întotdeauna, pentru că El nu va da greș niciodată. Cuvântul lui Dumnezeu nu va da greș niciodată, pentru că El a spus că nu va da greș. Astfel noi vrem să îl păstrăm pe baza acestui lucru.

102 Acum, Pavel a spus, în Scripturi, ca instruirea unui soldat, un soldat la un sunet. Acum, un soldat trebuie să învețe sunetele lui...ale goarnei sau trâmbiței. El nu știe dacă trâmbița merge, sună, dacă să—să atace sau dacă să se retragă. Dacă el nu știe deosebirea, ce fel de armată confuză ați avea? Dușmanul cu certitudine ar triumfa asupra unui grup de soldați care nu sunt instruiți mai bine de atât. Amin.

103 Iată care este problema cu bisericile noastre astăzi. Noi i-am instruit pe crezuri, diferite una de alta.

104 Noi trebuie să fim uniți. Trebuie să cunoaștem o trâmbiță. „Atunci care este trâmbița?” spun ei. Trâmbița Evangheliei, iat-O. Cuvântul viului Dumnezeu este Trâmbița. Nu amestecați nimic cu Aceasta.

105 Să nu puneți pe cineva să cânte la o harpă Franceză, iar celălalt să sufle într-o goarnă. Nimeni nu știe ce să facă. Produce o confuzie.

106 Și Pavel vorbea despre instruirea unui om la un sunet. Și întocmai după cum este acel sunet, el știe exact ce să facă, pentru că gornistul are ordine, și de la căpitanul șef. Și când el sună această trâmbiță, armata știe chiar exact locul unde să—să avanseze, și unde să se retragă, și dacă să se întoarcă la dreapta sau la stânga, sau ce să facă, prin sunetul trâmbiței.

107 Acum, armată, război, a fost întotdeauna război. Noi nu ne-am alăturat Bisericii, sau nu am intrat în Biserică, ca să venim la un picnic. Trebuie să înțelegem că venim pe un câmp de luptă.

108 Eu nu am venit ca oamenii să mă bată pe umăr și să spună, „Frate Branham, tu ești o persoană minunată.” Nu, domnule. M-am dus acolo cu un scut. Eu nu am nevoie de un scut pentru aceea. Eu vin cu un coif și armură. Eu vin să lupt, să mă lupt pentru fiecare centimetru de pământ.

109 Dumnezeu i-a spus lui Iosua, „Orice loc pe care-l va călca talpa piciorului vostru, vi-l dau.” Astfel, pașii au însemnat posesie.

110 Și când biserica ajunge la punctul, în care compromite cu crezurile, și compromite cu Cuvântul, și compromite cu lumea, adică, atunci aceasta pierde teren. Dă înapoi.

¹¹¹ Ceea ce avem nevoie în seara aceasta sunt soldați care să aibă în posesie fiecare făgăduință Divină din această Biblie, care a făgăduit-o Dumnezeu Bisericii, toată armura lui Dumnezeu, și să stea pe poziții. Iată de ce avem noi nevoie, soldați; nu să îmbrace o uniformă pentru o paradă, este întotdeauna diferit. Când un om...

¹¹² Orice națiune, noi avem spioni prin fiecare națiune. Noi avem spioni Germani aici. Noi avem spioni Englezi aici. Avem— noi avem spioni acolo în Anglia. Ce încearcă ei să facă? Ei încearcă să afle ce fel de material, ce fel de bombă, are celălalt. FBI este aproape în fiecare națiune. Ei urmăresc, să vadă. Iată cum supraviețuiesc. Ei urmăresc și văd ce fel de bombă are celălalt. Apoi vin și o îmbunătățesc puțin, sau fac ceva să o contracareze. Nu au încredere unul în altul, în națiuni, pentru că asta arată că națiunile se clatină. Ei bine, Anglia ne-ar arunca în aer, într-o oră, dacă le-am sta în cale, sau noi i-am arunca în aer. Este nevoie doar de cineva de la conducere de acolo, să bea un pahar sau două, prea multe, sau să aibă vreo altercație ceva, și atunci începe.

¹¹³ Aici nu de mult, au spus, o bucată mică de material, „Fabricat în Japonia,” în timpul războiului. L-ar fi aruncat pe jos, și umblau în jur, patriotic. Și acum veți plăti un preț mai mare pentru acesta decât orice cumpărați în țară. Ce s-a întâmplat? Asta a răscumpărat viețile acelor băieți care au murit acolo? Cu siguranță nu.

¹¹⁴ Ce înseamnă? Nu-mi pasă cât de mult vă luptați în lucrurile materiale, veți, nu va însemna nimic. Se va clătina. Dar este o luptă în care puteți intra și să câștigați teren care nu vi se poate lua niciodată. Acela este sunetul Evangheliei al Trâmbiței Cuvântului lui Dumnezeu, și are în posesie darurile și făgăduințele pe care le-a dat El Bisericii. Cu siguranță este. Acum, aflăm—aflăm, dă acest sunet de trâmbiță.

¹¹⁵ Acum, fiecare națiune încearcă să-și înarmeze tinerii lor cu cea mai bună apărare care o pot avea. Acum, știu, uneori aceste armuri nu sunt ușor de purtat.

¹¹⁶ Aveam un frate, „Rookie,” îl chemau, se duce aici, și armata i-a dat un rucsac de nouăzeci de livre pe spatele lui. Și era cam aproape cât cântărea el. I-au dat o lopată, cu care să sape o groapă; o pușcă, și o grămadă întreagă de grenade de mână. Și, oh, nu am văzut niciodată așa un rucsac! Sărmanul micuț abia se putea mișca. Și l-au dus jos pe drum să meargă pe jos cinci mile. Asta aproape că l-a ucis. A spus, „Ce rost are prostia asta? Pentru ce am nevoie de casca asta mare?” Acum, uitați-vă Armata știe că el va avea nevoie de aceea cândva. „Ce nevoie am eu de o lopată, aici afară pe drum, în timp ce merg?” Mai bine să te obișnuiești să o folosești. S-ar putea să ai nevoie.

117 Guvernul nu o să dea nimic decât dacă tu știi...ei știu că tu o să trebuiască să-l folosești. Trebuie să te antrenezi pentru aceea. Ei găsesc cele mai bune lucruri pe care le pot găsi, cu care să vă protejeze, pentru că națiunea este interesul lor. Ei sunt interesați ca voi să fiți fortificați cât de bine puteți, protejați de gloanțe. Așa a fost întotdeauna.

118 A început în grădina Edenului. Și Dumnezeu Își instruieste Biserica. Și...

119 Știți, noi întotdeauna trebuie să ne îmbunătățim. Acum, avioanele vechi care le foloseam cândva în trecut în Primul Război Mondial; al Doilea Război Mondial, păi, acele mici ciocănitore în aer erau total depășite, când au introdus aceste super avioane mari frumoase care le aveau. Păi, acelea erau nimic. Și acum, acelea care doar ce le-au folosit în acest ultim război, acum sunt învechite. Nu mai au nevoie de ele. Au jet-uri. Și, vedeți, întotdeauna încercați să vă îmbunătățiți, să îmbunătățiți lucrul pentru apărare.

120 Dar voi știți ce? Dumnezeu nu trebuie să se îmbunătățească. Dumnezeu a dat copiilor Lui, soldaților Lui, cel mai bun lucru care li se putea da. Când El le-a dat, ce le-a dat El? El le-a dat Cuvântul Lui în grădina Edenului, și omul trebuia să se fortifice în spatele Cuvântului lui Dumnezeu, și nici un diavol nu-l poate prinde. Rămâneți în Cuvânt.

121 Acum, spionul vrăjmaș, Satan, a încercat să afle ce putea el să facă ca să pătrundă în acesta. Astfel el—el a știut că el nu putea doar să iasă și să se prefacă cu ea, astfel singurul lucru pe care îl putea face era să o facă să raționeze. Și asta este ce folosește Dumnezeu astăzi, să-și fortifice Biserica Lui, este Cuvântul Lui. Și Satan vine în jur cu puterea de rațiune. Satan știa că aceea era fisura. Acela era locul în care oamenii ar fi fost înfrânți cel mai ușor, era la raționare.

122 Voi ziceți, „Acum, dă-mi voie doar să raționez cu tine. Acum este asta necesar?”

123 Dacă Dumnezeu a spus că era necesar, este necesar, dacă trebuie să plângem, și să ne văităm, și să facem toate *aceste lucruri*. Dacă Dumnezeu a spus că botezul cu Duhul Sfânt este necesar, Nu-mi pasă cât de greu este, și la cât de mult din lume trebuie să renunți, tu va trebui să-L folosești, într-una din aceste zile, ca să rămâi în viață. Singura cale de supraviețuire.

124 „Acum, să practicăm vindecarea Divină, când avem cei mai buni doctori din lume?”

125 Dumnezeu v-a dat vindecarea Divină pentru că El știe că trebuie să o folosiți. El v-a dat darurile Duhului.

126 Și îndată ce Satan a ajuns în apropierea Evei, el a început să raționeze cu ea. Acum, „Cu siguranță, cu siguranță, Dumnezeu nu ar face *asta*.”

127 Oamenii spun astăzi, „Nu există un astfel de lucru ca iadul.” Mulți dintre ei vă spun asta. Vedeți? „Oh, cu siguranță Dumnezeu nu-i va arde pe copiii Lui.”

128 Sigur, El nu-i va arde pe copiii Lui. Dar diavolul da, pe ai lui. Al cui copil ești tu? Acesta este următorul lucru. Iadul a fost creat pentru diavolul și copiii lui, nu pentru copiii lui Dumnezeu. Niciunul dintre ei nu se duce acolo. Așa este. Depinde al cui copil ești.

129 Acum, Dumnezeu i-a dat Evei și lui Adam Cuvântul Său, și nu L-a schimbat niciodată. El întotdeauna a avut...Creștinul, sau credinciosul, Apărarea lui este Cuvântul.

130 Cerurile și pământul vor trece. Fiecare crez va trece. Fiecare denomi-națiune va trece. Fiecare națiune se va scufunda. Dar Cuvântul lui Dumnezeu va rămâne, Etern. Va fi un timp când steaua dimineții nu va mai străluci. Va fi un timp când soarele nu va străluci, și luna nu va străluci, și lumea nu se va învârti în orbita ei.

131 Dar Cuvântul lui Dumnezeu va rămâne același pentru totdeauna. Da. Este ceva care nu poate fi mișcat, ceva de care puteți depinde. Este sigur. Dumnezeu spune ceva, este sigur că se va întâmpla.

132 Dacă El a zis, în grădina Edenului, ca Răscumpărător, El va trimite pe Mesia, era sigur că va veni. Chiar dacă au așteptat patru mii de ani, dar El a venit. El a trebuit să vină pentru că era un Cuvânt făgăduit de Dumnezeu.

133 Dumnezeu a făgăduit că Îl va trimite din nou. El va veni. Numi pasă câți necredincioși și sceptici se ridică, orice fac ei, cât de mult se răspândește comunismul, Isus Cristos va veni, și va lua o Biserică care este spălată în Sânge, și O va lua într-o călătorie prin văzduh în Cer. De ce? Este sigur că va fi. Cuvântul lui Dumnezeu a spus așa.

134 „Dacă poți să crezi, toate lucrurile sunt cu putință.” Este sigur. Dumnezeu a spus așa, și nu se poate mișca, nu poate fi scuturat. Dumnezeu a spus așa, dacă veți sta doar cu aceasta (Acum...) și aveți credință în aceasta, credeți.

135 Acesta nu este un sunet nesigur. Dumnezeu nu poate da un sunet nesigur. Crezurile pot da un sunet nesigur. Denomi-națiunile pot predica un sunet nesigur. Dar Dumnezeu nu poate scoate un sunet nesigur. Și acest Cuvânt este Dumnezeu. Și nu este nicio nesiguranță privitor la Acesta. Este cât se poate de sigur.

136 Acum, marea Biserică este blindată de Cuvânt. Acum, când Isus a venit, a folosit El aceeași armură? Sigur că da.

137 Când Satan a venit la El, în toată puterea lui, și a zis, „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, fă anumite, anumite lucruri.”

¹³⁸ El a spus, „Este scris...” Direct înapoi la Cuvânt. Satan L- a încercat puțin mai sus. Dar, Isus, direct înapoi cu Cuvântul, „Este scris...”

¹³⁹ El a rămas acolo, pe acel Cuvânt, arătându-ne nouă ca un exemplu. Așa cum El a spus în Întâi Corinteni, întâi...Sfântul Ioan 14:13, „Eu v-am dat un exemplu.” Și acela este un exemplu, că noi ar trebui cu tărie, ar trebui în mod absolut să ne punem încrederea în Cuvântul lui Dumnezeu. Toate celelalte să fie o minciună. [Spațiu gol pe bandă—Ed.]

¹⁴⁰ Acela este un lucru care este sigur. Dumnezeu a făcut făgăduința. Dumnezeu va ține făgăduința. Ei spun, „Cum se poate întâmpla *acest* lucru? Cum poate El să aducă un grup de oameni împreună, cu har de Răpire, să meargă sus?” Eu nu știu cum o va face El. Nu este treaba mea să întreb cum o face. Este treaba mea doar să fiu gata pentru asta. El a făgăduit acest lucru. Se va întâmpla. El Și-a fortificat Biserica prin Cuvânt.

¹⁴¹ Și primul lucru a fost rațiunea. Acum ei spun, „Nu este chiar rezonabil acum, dacă aparțin la *această* biserică, nu este asta la fel de bună ca *acea* biserică?”

¹⁴² Există o singură Biserică la care puteți aparține. Nu vă veți alătura niciodată Acesteia. Ați putea să vă înscrieți în loja, loja Metodistă, și la o lojă Prezbiteriană, și loja Baptistă, și loja Penticostală. Dar vă nașteți în Biserica lui Isus Cristos, deci iată Biserica.

¹⁴³ Acelea sunt loje, unde oamenii vin împreună, cum stau corbii pe *această* ramură, și porumbeii pe *această* ramură, și—și așa mai departe. Asta este părtașia voastră pe care o aveți împreună, când împărtășiți aceeași dietă.

¹⁴⁴ Dar când este vorba despre Biserica lui Isus Cristos, este o singură cale. Aceea este Nașterea. Naștere!

¹⁴⁵ Este exact ca o persoană, așa cum am spus de multe ori, ca o mierlă pe ramură, care încearcă să-și pună pene de păun în aripi, și să spună, „Vezi, sunt un păun țanțos.” Vedeți? El și-a înfipt acele pene, singur. Dacă era un păun veritabil, natura lui ar produce acel tip de pene.

¹⁴⁶ Dacă Biserica Dumnezeului cel viu este Biserica Dumnezeului cel viu, Aceasta va aduce Cuvântul Dumnezeului cel viu. Nu trebuie să adăugați nicăieri pene de păun. Și fiecare pană de acolo va fi una cu păunul. Puteți crede asta. Și fiecare pană care este una cu Biserica lui Dumnezeu va fi Cuvântul lui Dumnezeu. El niciodată nu va injecta nimic altceva decât Cuvântul. Amin. Pentru că, natura Duhului va produce doar Cuvântul. Amin. Încep să mă simt religios. Da.

¹⁴⁷ Nu este nimic din ce încercați să faceți, nimic din ce fabricați. Nu puteți fabrica re...Nu puteți fabrica mântuirea. Nu puteți fabrica darurile. Trebuie să rodiți darurile. Cu siguranță. Vedeți?

Oaia nu, nu fabrică lâna. Are lâna pentru că este o oaie. Doar produce lâna. Cireșul nu fabrică cireșe. Doar rodește cireșe, pentru că viața în acesta este de acel fel.

148 Și Biserica viului Dumnezeu nu injectează Aceasta, ca să încerce să se facă să arate ca ceva. Ei sunt deja ceea ce sunt, prin harul lui Dumnezeu. Și Cuvântul lui Dumnezeu este una cu ei, și ei sunt una cu Cuvântul. Și lucrările care au fost făcute prin acel desăvârșit, Isus Cristos, Dumnezeu manifestat în trup, vor fi realizate prin fiecare credincios născut din nou. El a spus așa. Amin. Nimic altceva. Acum, asta este ceva sigur.

149 Acum, asta ar fi un pic—un pic confuz pentru un om, dacă el nu ar cunoaște sunetul real al trâmbiței. Acum, omul care nu a fost niciodată instruit la trâmbiță, și niciodată nu a auzit-o, ei bine, el ar putea fi un pic confuz când el aude ceva care sună diferit de ceea ce a auzit el. El a auzit întotdeauna, „Aderă la biserică. Du scrisoarea ta *aici* și *aici*.” Acea ar putea fi în regulă. Asta e tot ce știe el.

150 Dar atunci când trebuie să vă întoarceți, referitor la botezul Duhului Sfânt, vorbind despre puterea lui Dumnezeu și lucrurile pe care El le face; și cum îi face pe femei și pe bărbați, ambii, să se curățească de o viață de păcat; cum îi face să umble evlavios, cinstit. Și lucrurile care le face, și rodește botezul, vorbirea în limbi, vindecarea bolnavilor, scoterea dracilor, prorocia, daruri, oh, vedenii, totul în Biserică. Aleluia! Așa este. Când sună, atunci este puțin confuz pentru cei care nu au auzit niciodată acel fel de trâmbiță.

151 „Păi,” voi ziceți, „biserica mea nu învață asta.” Atunci aceasta nu suflă trâmbița Evangheliei. Slavă! Așa este.

152 Dar pentru acei soldați instruiți, aleluia, când ei aud trâmbița aceea sunând, ei știu cum să stea în ordine. Înainte, soldat Creștin! Slavă! Oh, asta este sigur!

„De unde știi că este sigur?” Este conform Cuvântului.

„Păi,” voi ziceți, „biserica noastră nu învață Asta.”

153 Dar trâmbița Asta sună. Eu nu vreau să fiu instruit la un crez de biserică, pentru că acesta se va clătina și va ceda. Dar dacă tu ești instruit la Cuvânt, cerurile și pământul vor trece, și acest Cuvânt nu va trece niciodată. Fiecare crez, toate celelalte, vor ceda. Dar acest Cuvânt nu va trece niciodată. Amin. Acesta este sunetul. Iată sunetul care vreau să îl aud. Da, domnule.

„Oh,” voi ziceți, „de unde știu eu?”

154 Isus a spus, „Oile Mele aud sunetul Meu. Ei cunosc trâmbița Mea.” El a spus, în Sfântul Ioan, capitolul 14 cu versetul 12, „Cel ce crede în Mine, lucrările pe care le fac Eu le va face și el.” Acum, El a spus asta.

Dacă un om spune, „Ei bine?”

155 Evrei 13:8 a spus, „Isus Cristos este același ieri, azi, și în veci.”

„Oh,” ei spun, „într-un anumit fel.”

156 Acum, o oaie adevărată va zice, „Uh-oh. Oh, ceva a scârțâit, în asta. Asta nu a sunat bine. Oh, trebuie să fi fost un corn francez. Aceea nu era o trâmbiță, pentru că Biblia nu dă nici un sunet nesigur.”

157 Aceasta spune, „Voi veți primi Duhul Sfânt.” Nu, „Voi s-ar putea.” „Voi veți, fiecare.” Cât timp? „Pentru copiii voștri, și pentru copiii copiilor voștri, și pentru toți cei care sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeu nostru.” El va suna trâmbița în fiecare rasă și fiecare generație, și ei vor auzi Glasul Lui. Ei Îl vor crede, cei care sunt rânduiți la Viață. Amin. Îl vor crede pentru că ei știu că Aceasta este trâmbița Evangheliei care sună. Nu este nesigură. Fiecare soldat știe cum să stea.

158 Acum, voi l-ați văzut pe Petru și Ioan, Iacov, și biserica timpurie, mărșăluind în acest fel, pentru că trâmbița, Isus, a spus, „Duceți-vă în toată lumea, propovăduiți Evanghelia.” Marcu 16, vedeți, „Aceste semne vor însoți pe cei ce cred.” Îl vedem pe Petru, Iacov, Ioan, ceilalți aliniindu-se, mărșăluind conform cu Aceea.

159 Și noi ne întoarcem în altă direcție, departe de Aceasta? Unul merge înainte, altul înapoi? Unul zice, „Păi, asta a fost pentru altul. Acela, acel—acel sunet, era pentru altul.” Oh, nu. Nu poate fi așa.

160 Întreaga armată Creștină aude trâmbița. Dumnezeu a spus că aceea era trâmbița. El nu o poate schimba. Acela este sunetul prin care El a spus că va suna. „Toți oamenii îl vor cunoaște,” și Biserica se duce.

161 Unii dintre ei nu cred în Venirea Lui literală. Biblia a spus că El va veni, astfel noi așteptăm Venirea Lui. Dacă El nu este aici în seara aceasta, îl vom aștepta mâine dimineață. Dacă El nu este aici mâine dimineață, noi Îl vom aștepta mâine seară. Și vom continua să așteptăm. Dacă adormim, a noastră—a noastră... nu am adormit degeaba. „Căci trâmbița lui Dumnezeu va suna cea ultimă trâmbiță, și cei morți în Cristos vor învia. Apoi noi cei vii care vom fi rămas vom fi răpiți toți împreună cu ei, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh, și să fim acolo pentru totdeauna.” Acela este sunetul trâmbiței. Fie că trăiesc sau fie că voi fi plecat, nu contează. Eu voi auzi sunetul. Voi învia. Slavă lui Dumnezeu! Voi învia. Oh, da. Da.

162 Isus a spus, că, „Oile Mele aud glasul Meu.” El era Cuvântul manifestat. Când...Așa este cum Îl cunoșc oile Lui.

163 Acum priviți la Farisei și ceilalți în ziua aceea. „Oh,” au zis, „acest Om este Beelzebub.” Când El i-a spus femeii la fântână, unde, despre păcatele ei, bărbații ei pe care i-a avut, când El i-a spus lui Natanael unde se afla, sub pom de unde l-a chemat Filip, afară sub smochin, rugându-se, păi, acei învățători din ziua aceea au zis, „Acest Om este Beelzebub. Este un drac. Este un ghicitor.”

164 Dar nu a fost așa cu Petru, Iacov, și Ioan, ceilalți. Ei au știut. De ce? Știau că Dumnezeu a spus că atunci când va veni Mesia, conform glasului insuflat al lui Moise, El va fi un profet. Și când ei au văzut acele lucruri pe care El le-a spus fiind manifestate și desăvârșite, au știut că aceea era hrana oilor. Ei au știut că aceea era trâmbița. Și au început să-l urmeze. „Oile Mele știu,” pentru că ele au văzut Cuvântul lui Dumnezeu manifestat.

165 Acum, oamenii astăzi, nu cred că există un astfel de lucru ca botezul Duhului Sfânt. Vin aici sau undeva unde au Duhul Sfânt, și văd făgăduința lui Dumnezeu împlinită întocmai, ei bine, „Oile Mele aud glasul Meu.” Cunosc sunetul acelei trâmbițe pentru că este Biblia. „Isus Cristos același ieri, azi și în veci.” El încă este Evrei 13:8, exact.

166 Nu-mi pasă, acum, nu contează de loc câți corni de biserică cântă. Avem o mulțime de corni de biserică, știți, care sună peste tot, zicând, „Oh, zilele minunilor au trecut. Nu există un astfel de lucru ca vindecare Divină.”

167 Oh, oile adevărate nu ascultă aceea. Ci ascultă acea trâmbiță, aceea pozitivă.

168 Acel corn de biserică ar putea suna orice. Ați putea... Priviți ce are astăzi, cornii bisericii. Unul aleargă pe *aici*, și unul aleargă pe *acolo*. Și diavolul stă deoparte, zice, „Băietе, ei doar se luptă unul cu altul. Asta e tot. Nici măcar nu trebuie să-mi mișc mâna.”

169 Dar, frate, să vină toți la arme o dată, să vină înapoi la ordinele generale. Oh, vai! Atunci veți vedea un „înainte, soldați Creștini,” corect, nu ascultând cornii, ci ascultând trâmbița.

170 Să ne oprim, doar pentru un minut, și să mergem înapoi și să observăm câțiva acum. Ne pregătim să încheiem, pentru că nu vreau să vă țin aici așa de mult. Dar să mergem înapoi și să ne uităm la unii care au auzit acest sunet. Să luăm...Și ei erau siguri. Acum, v-am arătat că toate celelalte sunt nesigure. Să luăm doar un personaj vechi, pentru un moment.

171 Să-l luăm pe profetul Iov. Acum, acel om a trecut printr-o încercare, dar el a știut că Dumnezeu a cerut o jertfă de ardere. Asta e ce cerea Dumnezeu, și asta este tot ce cerea El. Și nu contează cât de mult dezastru s-a întâmplat la casa lui... Dumnezeu nu întotdeauna...

¹⁷² Când vedeți că ceva merge greșit pentru o persoană, asta nu înseamnă că este bătut de Dumnezeu. S-ar putea să nu fie pentru că este ieșit din voia lui Dumnezeu. El știe în inima lui dacă el ascultă trâmbița sau nu.

¹⁷³ Dumnezeu a cerut această jertfă de ardere, și Iov s-a bazat chiar pe asta. Asta e tot. Ei au zis, „Iov, tu ești un păcătos ascuns. Faci ceva care este greșit.” Dar el știa mai bine. El a rămas chiar acolo, pentru că a auzit sunetul trâmbiței, și a rămas chiar acolo cu aceasta.

¹⁷⁴ Și, în cele din urmă, chiar la capăt, când el era... Diavolul a fost dezlegat asupra lui, și i-a luat familia, și i-a luat copiii, i-a luat cămilele, și i-a luat toată averea, și i-a distrus și sănătatea. Stătea pe mormanul de cenușă. Se părea că totul era dus. Dar el încă a zis, „Știu că Răscumpărătorul meu este viu. În zilele din urmă El se va ridica pe pământ. Chiar dacă viermii pielii distrug acest trup, totuși în carnea mea îl voi vedea pe Dumnezeu.” Nimic nesigur privitor la aceea, nu-i așa? Nu, „Eu—eu—eu—eu cumva cred că El trăiește.” El a zis, „Știu că El este viu, și El se va ridica în zilele din urmă pe pământ. Chiar dacă viermii pielii distrug acest trup, totuși în carnea mea îl voi vedea pe Dumnezeu.” Oh, Doamne! S-a întâmplat. El era foarte sigur.

¹⁷⁵ Abraham, afară umblând în câmp într-o zi, l-a auzit pe Dumnezeu zicând, „Abrahame, eu voi...” El l-a întâmpinat pe Abraham înainte de Cuvântul scris, și El a spus, „Abrahame, Eu îți voi da un fiu prin nevasta ta, Sarah.” Și ea era în vârstă de șaiszeci și cinci de ani la vremea aceea, și Abraham era de șaptezeci și cinci. Și ei s-au pregătit pentru asta, și lui nu i-a fost rușine să mărturisească. Știa că urma să aibă fiul.

¹⁷⁶ Și Biblia a spus, „El nu s-a îndoit de făgăduința lui Dumnezeu prin necredință, ci a fost pe deplin incredințat.” Amin. Pe deplin incredințat, asta înseamnă că el a cunoscut ultimatumul. Amin. Asta este tot. Ultimatumul este capătul drumului. Este ultimul lucru. Este—asta este tot.

A zis, „Eu sunt pe deplin incredințat că, ce Dumnezeu a făgăduit, Dumnezeu poate să și împlinească.”

¹⁷⁷ Sunteți voi, în seara aceasta, sunteți pe deplin incredințați că acesta este Duhul Sfânt? Sunteți pe deplin incredințați, că aceasta este calea? Sunteți pe deplin incredințați, că El este un Vindecător? Sunteți pe deplin incredințați că El vine din nou? Sunteți pe deplin incredințați că El este același ieri, azi și în veci? Amin. Pe deplin incredințați! Da.

¹⁷⁸ Să luăm încă unul, Ilie, stătea acolo sus pe munte. Se agitase cu Izabela și fața ei vopsită, și el cumva se săturase de asta. Cam toate femeile o copiau pe prima doamnă, poate coafuri tapate și orice aveau ele în ziua aceea. El s-a ostenit cu asta așa de mult încât asta—asta aproape că l-a demoralizat.

179 Direct, Dumnezeu i-a spus, „Du-te acolo. Ști, plouă cam la fiecare două sau trei zile pe săptămână, pe aici. Dar tu stai înaintea lui Ahab, și spune-i, AȘĂ VORBESTE DOMNUL. Nu va cădea roua din cer până când nu o chem eu.” Oh, vai!

180 El nu a spus, „Acum, Ahab, probabil, poate asta s-ar putea să meargă în acest fel.” Oh, nu. Era pe deplin încredințat, nimic nesigur. „Roua nu va cădea, ploile nu vor veni, până când nu le chem eu.” Amin. Slavă! Oh, de ce? El a auzit trâmbița. Era sigură. Îl cunoștea pe Dumnezeul lui. Știa că ceva va fi, când Dumnezeu a rostit acel Cuvânt, toate cerurile și pământul ar trece până când—s-a întâmplat, trebuia să se întâmple. Era cu adevărat încredințat.

181 Acum, El a zis, „Ilie, eu vreau să mergi acolo sus în cel mai uscat loc din țară, până în vârful muntelui unde nu sunt izvoare. Dar eu am unul acolo sus pentru tine.”

182 El era pe deplin încredințat. S-a suit sus pe munte și s-a așezat lângă râul Cherit. „Și acum ce voi face aici sus?”

„Eu deja am poruncit corbilor să te hrănească.”

183 „Acum, cum vor face acei corbi...Acum, așteaptă un minut, Doamne”? Nu, nu. Trâmbița a sunat. Este suficient. „Cum se va întâmpla? Nu știu. Nu-mi pasă. Vedeti? Nu este treaba mea să mă îngrijorez privitor la asta. Asta e treaba lui Dumnezeu. El a spus că a poruncit corbilor.”

184 „Păi, Doamne, ai vrea Tu te rog să-mi explici și să-mi spui doar de unde acei... la ce școală au mers acei corbi acolo, ca să învețe să vorbească Ebraica? Ce fel de...Gătesc pe sobe cu gaz, sau au foc cu lemne, sau cum fac? Și unde vor...Ce fel de animal vor ucide? Sunt doar păsări mici. Cum vor ucide un vițel pentru mine, să-mi aducă un sandwich cu carne de vițel?” Vedeti? Vedeti? Asta nu a fost pus la îndoială.

185 Dumnezeu, trâmbița lui Dumnezeu, Glasul Lui a răsunat și a spus, „Eu am!” (Nu, „Ilie, eu s-ar putea să o fac.”) „Eu am făcut-o.” („Eu o voi face.”) „Eu deja am făcut-o.” Amin.

186 Acela este Dumnezeul nostru, în seara asta. Nu, „El o va face.” El deja a făcut-o. Amin. El deja a făcut-o. Amin. Nu, „El va; El ar putea; probabil că El o va face.” El deja a făcut-o. „Eu le-am poruncit corbilor.”

187 El a încredințat Duhul Lui la toți oamenii. A încredințat binecuvântările Lui. S-a Înălțat, și a dat daruri la oameni. Cineva îl va primi. Cineva îl va refuza. Nu este treaba mea cum va veni. E vorba doar să ajungă acolo. Dumnezeu a spus că va fi așa, și este așa. Petru a spus, în Ziua Cincizecimii, „Pocățiți-vă, fiecare dintre voi, și fiți botezați în Numele lui Isus Cristos pentru iertarea păcatelor voastre, și veți primi darul, Duhul Sfânt.” Cum va veni Acesta? Nu știu. „Făgăduința este pentru copiii voștri, pentru cei ce sunt departe acum, în oricât de mare

număr îi va chema Domnul Dumnezeu nostru.” Acum, nu ați putea dezbate asta. Trâmbița a sunat deja, și eu o cred. M-am supus, și l-am primit. Amin. Acum încercați să discutați cu mine odată despre asta. Amin. Oh, eu nu sunt perfect. Nu.

¹⁸⁸ Ca în seara aceea, sora bătrână de culoare, ea a spus, „Prezbitere, pot să spun o mărturie?”

„Da, doamnă.”

¹⁸⁹ A zis, „Vreau să spun acest singur lucru.” Ea a zis, „Eu—eu—eu nu-s ceea ce vreau să fiu.” Și a zis, „Nu-s ceea ce ar trebui să fiu. Dar, știi un lucru, eu nu mai îs cine am fost.”

¹⁹⁰ Astfel, așa, așa e cum ne simțim privitor la asta acum. Eu nu mai sunt cum am fost cândva, pentru că sunt mântuit în seara aceasta, prin harul lui Dumnezeu, și am primit botezul Duhului Sfânt, conform însărcinării. A fost turnat acolo în Ziua Cincizecimii, făgăduința dată, și eu am crezut asta. Nimic nesigur. Am auzit sunetul. Eu m-am supus acestuia, și sunt sigur că asta-i ce este. Cu siguranță. Eu știu că este. Sigur.

¹⁹¹ Simeon, un înțelept bătrân de vreo optzeci de ani, sute de ani chiar de când a fost un profet pe pământ, dar umbra în jur cu o reputație mare. Duhul Sfânt i-a vorbit într-o zi, a zis, „Simeon, știi, tu nu vei muri până când nu vei vedea mântuirea Domnului.” Slavă!

¹⁹² Poate că marele preot, și-a frecat barba de câteva ori, și a zis, „Simeon, tu ar trebui să-ți piepteni barba pe partea cealaltă.”

El a spus, „Asta nu contează deloc.”

„De unde știi că ai dreptate?”

„Duhul Sfânt mi-a spus așa. Eu nu voi muri.”

¹⁹³ „Păi, Simeon, păi, tu ești...Păi, tu ești gata să mori chiar acum.”

¹⁹⁴ „Oh, mie nu-mi pasă ce spui tu. Dar Dumnezeu mi-a spus că eu nu voi vedea moartea până când nu voi vedea mântuirea Lui. Nimic nesigur. Nu voi muri. Nu pot vedea moartea până nu-L văd.” Amin. Asta e tot.

„Cum vei face asta, Simeon?”

„Eu, nu este treaba mea.”

„Unde este El, Simeon?”

„Nu știu.”

„De unde știi că Îl vei vedea?”

¹⁹⁵ „Dumnezeu a spus așa. Asta e tot. Este Cuvântul. Nu voi vedea moartea până când nu-l voi vedea pe El.” Oh, vai!

¹⁹⁶ „Oh, bietul bătrân. Desigur, el și-a pierdut mințile, știți. Așa că doar lăsați-l în pace.”

197 Dar el L-a văzut, oricum. Da, domnule. Dumnezeu face o cale pentru acei oameni care vor primi Cuvântul Lui.

198 Isus, când era aici pe pământ, și stătea acolo la mormântul lui Lazăr.

199 Sau, înainte de asta, când era în discuția cu—cu oamenii, vorbeau despre cum El, deși nu avea nici cincizeci de ani, și a spus că El l-a văzut pe Abraham. Voi observați cât de sigur era El? A zis, „Înainte să fi fost Abraham, EU SUNT. EU SUNT.” Nu, „Eu am fost,” sau, „Eu voi fi,” ci, „EU SUNT. Sunt sigur.”

200 Apoi, El a spus, la mormântul lui Lazăr, înainte să coboare acolo, a spus, i-a spus Martei, A spus, „Eu sunt învierea, Viața.” Nu, „Ar trebui să fiu,” sau, „Voi fi,” ci, „Eu sunt.” Amin.

201 „Fratele meu, dacă Tu ai fi fost aici, nu ar fi murit. Dar și acum, Doamne, orice vei cere lui Dumnezeu, Dumnezeu Ți va da.”

El a spus, „Fratele tău va învia din nou.”

202 „Oh, va învia în ziua de apoi, la învierea generală. El era un băiat bun. Da, eu cred că el va învia.”

203 Dar Isus Si-a îndreptat trupul, slăbuț, a spus, „Dar Eu sunt învierea și Viața.” Nu, „Eu voi fi; Eu ar trebui să fiu,” sau așa mai departe. „EU SUNT.” Nu este nimic acolo, nu este nimic care șovăie, să se clatine privitor la asta. Nimic nesigur. Era cert.

204 „Eu sunt învierea și Viața. Cel ce crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, totuși va trăi. Oricine trăiește și crede în Mine nu va muri niciodată.” Nu—nu, „Ei s-ar putea să nu. Ei poate că nu.” „Ei nu vor. Nimic—nimic nesigur privitor la acest lucru. Ei nu vor muri.”

205 „Cel ce ascultă Cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis are Viață veșnică, și nici măcar nu va veni la Judecată, ci a și trecut din moarte la Viață.”

206 „Nu ar trebui să vină la Judecată”? Ei nu vor veni la Judecată. Amin. El a luat Judecata mea. Nu am nicio treabă acolo. Amin. Iată. „Trecut de la moarte la Viață.” Oh!

207 Acum ea a spus că a crezut. Acum, Isus nu a spus niciodată, „Ei bine, știi, pentru că tu crezi asta, și tu știi că Eu sunt Cuvântul, și—și Eu—Eu...Tu știi că Eu sunt Cel ce trebuia să vină. Ai mărturisit asta. Tu crezi. Ți voi spune ce am putea face. Să mergem să-i întrunim pe prezbiteri, și să mergem și să vedem dacă putem face ceva privitor la asta.” Nu, nu. A zis, „Eu voi...” Nu, „să merg să văd dacă îl pot învia.” „Mă duc să-l trezesc.” Amin. Nu, „Eu voi—eu voi încerca.” „Eu o voi face.” Nimic nesigur. Acela nu era sunet nesigur, când El a spus, „Eu o voi face. Eu o voi face.”

208 Și Același care a spus, „Eu o voi face,” v-a făcut o făgăduință. Aleluia! Oh, Doamne! Amin.

„Eu mă voi duce și-l voi trezi.”

209 Din nou a spus, „Stricați acest templu, și voi vedea ce pot să fac privitor la acesta?” „Stricați templul acesta, și Eu îl voi ridica din nou în trei zile.” Nimic nesigur. „Acum voi încerca. Voi toți ați putea sta în jur și să vedeți dacă pot face asta sau nu?” Ah, nu. „Eu îl voi ridica.” Nimic nesigur. „Eu îl voi ridica. Voi—voi stricați-l; Eu îl voi ridica.” Oh, vai!

210 De ce? Știa că El era acea Persoană, în Scriptură, despre care a vorbit David. „Nu-l voi lăsa sufletul în locuința morților, nici nu voi îngădui ca Acel Sfânt al Meu să vadă putrezirea.” Și El știa că El era inclus în acea făgăduință Scripturală, așa că de aceea El era sigur.

211 Acum, nu putem noi fi așa de siguri? Îl luăm pe El, exemplu, pentru alte lucruri. Atât timp cât Cuvântul lui Dumnezeu a spus-o, nu putem noi fi la fel de siguri privitor la Cuvânt cum a fost El în privința asta?

212 „Eu sunt învierea și Viața.” „Îl voi învia din nou.” Amin. De ce? El a știut că Cuvântul a spus despre asta, și El era sigur că va ieși afară.

213 Dacă eu sunt persoana aceea acolo în Ioan 5:24, „Cel ce ascultă Cuvântul Meu și crede în Cel ce M-a trimis, are Viață veșnică, și Eu îl voi învia din nou în ziua de apoi. Nu va veni la Judecată; a trecut de la moarte la Viață.” Aceia—aceia suntem noi. Și de ce ne temem? Care este problema?

214 Ce contează ce etichetă porți? Voi vă numiți *aceasta*, *aceea*, sau *cealaltă*. Noi suntem fii ai lui Dumnezeu, prin harul lui Dumnezeu. Noi am fost umpluți cu Duhul Sfânt, prin harul lui Dumnezeu. Ce contează dacă *acesta* este *aceea* sau *aceea*, dacă este un Prezbiterian, Metodist, Baptist? Dacă el este umplut cu Duhul Sfânt, el are Viață de înviere în el. Amin. Da. Acum, în Ziua Cincizecimii...

215 Isus le-a spus, în Luca 24:49, „Iată, vă trimit o făgăduință.” Nu, „Eu s-ar putea să o fac. Eu voi vedea ce pot face privitor la asta.” „Eu voi trimite făgăduința Tatălui Meu peste voi. Dar suiți-vă la cetatea Ierusalim și așteptați până veți fi îmbrăcați cu putere.”

216 Acum, ce ar fi fost dacă ar fi așteptat, să zicem, oh, șase zile, și să zică, „Ce mai așteptăm? Cred că ar trebui să o acceptăm prin credință. Nu credeți așa?”

217 Ce ar fi fost dacă Iacov ar fi spus, în—în a noua zi, să fi spus, „Simone, vino aici un minut. Ști, zilele trecute am avut un sentiment destul de ciudat. Vezi? Și ști ce cred? Eu—eu—eu cred că El doar nu vrea ca noi să așteptăm aici. Eu cred că noi am—noi o avem deja. Nu crezi așa? Să mergem înainte cu lucrarea noastră. Să continuăm cu slujba noastră?” Oh, asta nu s-ar fi întâmplat niciodată.

218 De ce? Ei știau că profetul a spus. Acum ascultați. Profetul a spus, „Învățătura trebuie să fie peste învățatură, rând trebuie să fie peste rând, peste rând; puțin aici și puțin acolo.” „Păstrați ce este bun.” „Căci cu buze bâlbâitoare și cu alte limbi voi vorbi poporului acestuia. Și aceasta este odihna, sabatul.” Ei știau că ceva trebuia să aibă loc când va veni Asta.

219 „Voi turna din Duhul Meu în ziua de pe urmă.” Ioel 2:28, „Se va împlini în zilele din urmă, zice Dumnezeu, că voi turna Duhul Meu peste toată făptura, și fiii și fiicele voastre vor proroci. Peste roabele și peste robii Mei voi turna din Duhul Meu, în ziua aceea. Voi face să se vadă semne în ceruri sus și—și pe pământ jos, și foc, și fum, și aburi.”

220 Ei știau că trebuia să fie o experiență care să însoțească acea venire a Duhului Sfânt. Ei nu acceptau un sunet nesigur. Ci când ei au simțit acel ceva că se mișcă, și au văzut dovada Bibliei mișcându-se cu aceasta, ei nu erau nesiguri. Au ieșit drept afară pe străzi. Scuzăți-mă. Oh, vai! Erau siguri că era Duhul Sfânt.

221 Știți cât de siguri erau ei? Într-atât că, Petru, acel ins mic needucat, a sărit sus pe un butuc sau o cutie, sau pe undeva, a spus, „Voi bărbați din Iudeea,” pieptul mic ieșit în afară ca un cocoș de luptă. A spus, „Voi bărbați din Iudeea, voi care locuiți la Ierusalim! Mi-a fost frică de voi, cu un timp în urmă; nu mi-e frică, acum. Să știți lucrul acesta, și ascultați la cuvintele mele. Aceștia nu sunt beți cum vă închipuiți voi. Ci aceasta *este* Acela.” „*Sperăm* să fie Acela”? „*Credem* că este Acela”? El a spus, „Aceasta *este* Acela despre care a vorbit profetul Ioel.” Aleluia! Nimic nesigur privitor la asta. „Aceasta *este* Acela despre care a vorbit profetul Ioel.” Oh, vai!

222 Isus a spus, în Marcu 16, a însărcinat Biserica Lui, „Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia.” „Aceste semne poate că ar trebui; ele vor, din când în când, poate”? „Ele vor însoți pe cei ce cred. Aceste semne vor însoți pe cei ce cred. În Numele Meu vor scoate draci. Vor vorbi în limbi noi. Dacă vor lua în mână șerpi sau vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma. Dacă își vor pune mâinile peste bolnavi, se vor însănătoși.” Nu, „Poate.” „Ei vor. Aceste semne vor însoți pe cei ce cred.”

223 Dați-mi voie să scurtez, spunând acest lucru, frate, soră, pentru următoarele câteva minute. Eu cred asta. Cred că orice altceva, orice care este contrar la Acela, nu este bun. Cred, că tot ce este împotriva Aceluia va cădea. Cred, nu-mi pasă cât de multe comunisme, sau cât de multe din *aceste* ismuri și *acele* ismuri, și bisericism și Romanism, și toate celelalte, Americanisme și toate celelalte vor cădea.

224 Dar acel Cuvânt va rămâne Etern, pentru că El este un Cuvânt. Și înainte ca acesta să fie un Cuvânt, trebuie să fie un gând. Și un cuvânt este un gând exprimat. Și Dumnezeu, în

Eternitate, a venit în mintea Lui. El Și-a exprimat gândurile. A devenit un Cuvânt, și Cuvântul trebuie să fie manifestat.

²²⁵ Acela-i motivul, când El a vorbit despre un Mesia, acolo trebuia să vină un Mesia. El a vorbit că va fi o Biserică în zilele din urmă, fără pată sau zbârcitură pe ea; acolo va fi o Biserică. Aleluia! El a spus. Eu iau Cuvântul Lui. Îl cred.

²²⁶ Cred că El a făgăduit Duhul Sfânt la fiecare credincios care va crede. Cred că Petru, în Ziua Cincizecimii, când a predicat acea predică remarcabilă, și le-a spus la toți să se pocăiască și să fie botezați, că aceste semne vor veni, și *aceasta*. „Oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit.” Cred că este Adevărul; am stat cu acesta. L-am văzut manifestat.

²²⁷ Știu că lupt pentru acesta. Și știu că încerc să fac un pas. Înainte să fac un pas, trebuie să tai fiecare încâlceală, mărăcină, toate celelalte, să le dau afară din cale. Dar de fiecare dată când faceți un pas, voi avansați înainte. Amin. Doar luați cuțitul și tăiați.

²²⁸ Mulți dintre voi vă amintiți de Paul Rader, un prieten foarte prețios. Eu eram doar un tânăr predicator, copil. Obişnuiam să merg sus la Fort Wayne, să îl ascult, la Tabernacolul Rediger. Un om foarte mare! Se trăgea în spate, își trăgea pantalonii în sus, ridica mâna și mârâia ca un urs, și mă gândeam că va sări prin amvon. Când el... Și începea cu un text, da, în Geneza, și ajungea în Apocalipsa, totul înainte și înapoi. Paul era un bărbat adevărat.

²²⁹ Vorbind într-o zi, a zis, „Eu eram un tăietor de lemne sus în Oregon,” de unde venea el. A zis, „Într-o zi, știți,” a zis, „eu—eu eram în câmpurile de misiune, departe pe undeva.” Am uitat acum unde a fost. Și era într-o lucrare misionară.

²³⁰ Credea în Dumnezeu, credea în vindecare Divină. Și Paul a zis, chiar aici unde se află biserica lumii astăzi, a zis, „Dacă eu mi-aș fi vândut mesajul de har la Penticostalii înflăcărați, în loc să fac ce am făcut aici cu grupul vostru,” a zis, „și mi-am provocat singur supărare, am ajuns la datorii de mii și mii de dolari. Mi-am provocat supărare într-atât că am un cancer, și sunt pe moarte acum. Dacă aș fi vândut mesajul meu de har la Penticostalii înflăcărați, Dumnezeu m-ar fi binecuvântat din abundență pentru asta.” Da.

²³¹ A zis că el era acolo în—în junglă, și a avut malarie sau ceva de genul acesta. A fost îngrozitor. Și se afla departe de tot în junglă, și un credincios ferm în vindecarea Divină. Și a zis că devenea tot mai bolnav. S-a rugat, s-a rugat. Și unii dintre misionari au spus că urmau să ia o barcă și să meargă după un doctor. Păi, le-ar fi luat câteva zile ca să ajungă la un doctor. Și el a spus, „Eu—eu...Nu faceți asta. Doar lăsați așa.” A zis, „Dacă Dumnezeu nu mă vindecă, atunci eu vin Acasă.”

232 Astfel a spus că soția lui stătea în cameră cu el. Se întuneca tot mai mult. Și a spus că a chemat-o pe soția lui, a spus, „Scumpo, ține-mă de mână.” A spus, „Doar continuă să te rogi pentru mine. Se face întuneric acum.” A spus, „Eu—eu cred că umbrele cad în jurul meu.” A spus, „Ține...Doar ține-mă de mână și roagă-te, în timp ce mă duc.” El se pregătea, să-l înlănească pe Dumnezeu.

233 Căzuse cumva într-o transă. Și a spus că a visat că era în trecut aici în Oregon din nou, tânăr, tăia chereștea. Și a zis că șeful taberei a zis, „Paul, urcă aici pe o anumită parte a dealului, și doboară un anumit pom, de o anumită mărime.”

234 A spus că a alergat sus pe deal cu picioarele lui tinere, și a doborât pomul, și l-a tăiat, a înfipt securea. A spus cum acel pin moale și securea lui ascuțită, mare, cu lamă dublă a intrat în pin așa de frumos. Și a zis că l-a apucat, s-a gândit, „Ei bine, îl voi coborî pe deal.”

235 Om bun, tare, a zis, „Exersam cum să-mi pun genunchii împreună, și să îl ridic cu spatele meu, partea cea mai puternică la un bărbat.” Mușchii lui erau în spatele lui și în umeri, în spatele picioarelor lui. A zis, „Eu luam un buștean mare,” îl puneam pe umăr, și mergeam. Dar a zis, „Acela era doar un buștean obișnuit, dar,” a zis, „eu chiar...” [Fratele Branham lovește microfonul—Ed.] (Îmi pare rău.) A zis, „Pur și simplu nu am putut să mișc acel buștean.” (Îmi pare rău.)

236 A zis, „Pur și simplu nu am putut mișca acel buștean.” A zis, „M-am luptat, și m-am luptat și am încercat să îl ridic, și pur și simplu nu am putut să o fac.” A zis, „Mi-am stors toată puterea din mine.” A zis, „Pur și simplu nu am putut mișca acel buștean.” Și a zis, „În sfârșit, am ajuns așa de slăbit, încât doar m-am pus jos lângă copac și am început să mă șterg de transpirație. Eram complet epuizat.”

237 Și a zis, „După un timp, am auzit glasul șefului meu.” Dar a zis, „Era cel mai dulce glas pe care l-am auzit vreodată.” Și a zis, „Când m-am întors în jur, glasul mi-a spus, ‘Paul.’ Și eu am spus, ‘Da, șefule, ce este?’ A spus, ‘De ce îl tragi?’” A zis, „Păi, tu m-ai însărcinat să-l aduc jos în tabără, și eu doar m-am epuizat, cu acesta. Eu chiar—eu chiar nu reușesc, șefule.” A spus, ‘Paul, nu vezi acel curent de apă care curge chiar acolo?’ A spus, ‘Da.’ A zis, ‘Acel râu coboară direct în tabără. De ce nu îl arunci doar în apă, sari pe el și te duce direct la tabără?’ A zis, ‘Nu m-am gândit la asta.’”

238 Și așa doar l-a rostogolit în apă, a sărit pe el, a spus, „Oh, vai!” A început să stropască cu apă, și să sară, și să strige, cât îl ținea glasul, în timp ce trecea peste valuri, și prin apă, și de toate, mergând pe acest buștean, mergea în jos și striga, „Merg pe el! Merg pe el!”

²³⁹ A spus, deodată, și-a revenit, era chiar pe mijlocul podelei, și soția lui striga cu el. El striga, „Merg pe el! Merg pe el! Merg pe el!” Fraților!

Națiunile se destramă, Israel se trezește,
Semnele pe care Biblia le-a prezis;
Zilele Neamurilor sunt numărate, cu chinuri
împovărate;
„Întoarceți-vă, O risipiților, la ai voștri.”

²⁴⁰ Acest Mesaj al Cuvântului lui Dumnezeu este Adevărul. Pe viață sau pe moarte, eu merg pe Acesta. Eu nu... Eu nu mă cert cu El. Nu încerc să mă cert privitor la Acesta. Eu doar L-am luat, și merg pe El. Să se ridice criticii. Voi străpunge prin fiecare val. Vin în tabără, într-una din aceste zile, mergând pe Cuvântul lui Dumnezeu. Amin. Sunt sigur că voi ajunge acolo.

Să ne rugăm.

²⁴¹ De ce să te chinui cu povara ta de păcat? De ce ai fi tu în starea în care ești, să nu știi unde stai, alergând de la biserică la biserică, și din loc în loc? De ce nu o arunci, pe cruce, în seara aceasta, și să mergi pe Cuvânt? De ce nu iei făgăduința lui Dumnezeu în seara aceasta și să ieși din confuzie, afară în marele albastru, deschis așa? Nu te chinui cu Asta. Nu te îngrijora cu Asta. Doar crede și acceptă. Este o Împărăție care nu poate fi mutată. Mergi pe Aceasta.

²⁴² Dacă ești bolnav în seara aceasta, ia făgăduința lui Dumnezeu, „Eu sunt Domnul care vindecă toate bolile tale.”

²⁴³ „Cum mă voi face eu bine, Frate Branham? Doctorul spune că am o boală de inimă, am cancer, am *aceasta, aceea*,” orice ar fi, „sunt surd, mut. Sunt orb,” orice. Ce importantă are? Acceptă doar făgăduința lui Dumnezeu și mergi pe ea.

²⁴⁴ Să luăm un țărș mare, și să-l înfigem aici, și să scriem pe el, „Rugăciunea de credință a fost făcută în seara aceasta; eu am să merg pe aceasta. Biblia a spus, „Rugăciunea făcută cu credință va mântui pe cel bolnav, și Dumnezeu îl va restabili. Dacă a făcut păcate, îi vor fi iertate.” Eu merg pe asta. Cred.”

²⁴⁵ Dacă ai greșit, dacă ești în derivă în seara aceasta, „Cel ce își ascunde păcatele nu propășește. Dar cel ce mărturisește păcatele capătă îndurare.” De ce să nu mărturisești?

„Ei bine, ce trebuie să fac, Frate Branham?”

²⁴⁶ Mărturisește, și apoi mergi pe asta. Dumnezeu a spus așa. Te va îndepărta imediat de la păcatul tău.

²⁴⁷ Este acea persoană aici în seara aceasta, care nu și-a pus niciodată cu adevărat încrederea în Dumnezeu pentru mântuirea sufletului său, și ai vrea să fi amintit în rugăciune în timp ce încheiem? Ați vrea doar să ridici mâna, să zici, „Roagă-te pentru mine, Frate Branham. Vreau să arunc grijile mele.” Dumnezeu să te binecuvânteze. Dumnezeu să te binecuvânteze.

„Vreau să arunc...” Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă.
„Vreau să arunc grijile mele.” Dumnezeu să te binecuvânteze, frate. Dumnezeu să te binecuvânteze acolo în spate, domnule. Dumnezeu să te binecuvânteze, domnișoară. Bine. Așa este. Dumnezeu să te binecuvânteze. „Vreau să arunc grijile mele asupra Lui și doar să merg pe făgăduința Lui acum. Cred că El a făgăduit, „Cel ce va veni la Mine, cu nici un chip nu-l voi izgoni afară.”

248 „Nu cum mă simt eu, s-a făcut rugăciune pentru mine seara trecută, Frate Branham; nu mă simt mai bine.” Nu are nimic de-a face cu asta. Eu nu merg pe sentimentele mele. Eu merg pe Cuvântul Lui. Este făgăduința Lui.

249 „Frate Branham, eu am fost la altar, de patru sau cinci ori, am încercat să primesc Duhul Sfânt. Nu L-am primit.”

250 Asta nu înseamnă nimic. Stați chiar pe buștean, vă va aduce direct jos la tabără, în tabăra celor Întâi născuți, în tabăra sfinților. Veți ajunge acolo. Doar stați pe bușteanul vostru, și tipați și strigați laudele lui Dumnezeu cât de tare puteți. Așa se face.

251 În timp ce avem capetele aplecate, vreți într-adevăr să mergeți pe aceasta? Apoi, acel lucru mic care vă gâdilă inima, ați vrea să veniți aici și să stați înaintea altarului un minut și să ne rugăm și să punem mâinile peste voi? Am fi bucuroși ca voi să veniți.

252 Să luăm acel ceva mic care este pus în jurul inimii voastre în seara aceasta, și spuneți, „Tu știi, că ești greșit. Acum ridică mâna.” Bine.

253 Voi ați urcat pe buștean, pe bușteanul făgăduinței Lui; copacul, crucea care a fost doborâtă. Puneți-vă brațele în jurul acestei cruci acum. Pășitiți chiar aici și spuneți, „Acum voi merge pe aceasta. Chiar acum voi crede. Voi accepta. Cred. Nu mă voi schimba niciodată. Voi rămâne chiar cu acel Cuvânt, până când acela va fi confirmat. Și după ce acela este confirmat, mă voi întinde chiar acolo și voi urca pe un altul, și încep să merg tot înainte.” Vedeți?

254 Și cuvânt cu cuvânt, pas cu pas, veți poseda tot ce v-a făgăduit Dumnezeu. „Căci toate lucrurile sunt posibile,” pentru cel care va merge pe acesta. Mergeți pe făgăduința Lui, pentru că aceasta cu siguranță vă va duce în tabără. Vă va aduce în Prezența lui Dumnezeu.

255 Vreți să veniți acum în timp ce avem capetele plecate? Și cerem pentru oricine care ar vrea să stea la altar, doar pentru un moment de rugăciune.

256 „Eu merg pe acesta, Doamne. Doamne, eu cred. Toate îndoielile mele sunt îngropate în izvor. Doamne, eu vin. Cred.

Pășesc direct pe Cuvânt în seara aceasta, și îl voi crede cu toată inima mea. Te iau pe Cuvântul Tău.”

²⁵⁷ O femeie scumpă stă aici la altar, să—să adeverească lui Dumnezeu că ea este serioasă. Nu ați vrea să veniți, care ați avut capetele plecate, și mâinile voastre ridicate sus, și ați vrut să fiți amintiți în rugăciune? Vreți doar să veniți aici? Dumnezeu să vă binecuvânteze. Doar veniți. Așa. Veniți și stați aici. Ziceți, „Eu voi merge pe aceasta. Dumnezeule, Tu ai făcut făgăduința, ceva a bătut la inima mea, și vin chiar acum ca să merg pe aceea. Și voi sta chiar pe aceasta până când mă va aduce direct în tabără. Vin drept în tabăra sfinților Celui Prea Înalt.” Dumnezeu să vă binecuvânteze. Este bine. Veniți chiar acum, voi care vreți să mergeți pe aceasta. Exact așa cum sunteți, „Așa cum sunt, fără o pledoarie.”

²⁵⁸ Amintiți-vă. Voi ziceți, „Este acela un pom?” Da. Acolo a fost un pom tăiat jos, odată, și a fost repus din nou la Calvar. Doar săriți pe acel pom în seara aceasta, cu făgăduințele lui Dumnezeu, Cuvântul care era atârnat pe pom.

²⁵⁹ Eu merg pe acesta. Voi crede asta, cu toată inima mea. Vreau să fac atât cât să vin aici și să dau mâinile cu frații mei.

²⁶⁰ Dumnezeu să vă binecuvânteze, pentru poziția voastră curajoasă. Vreau să stați aici, doar un moment, în timp ce ne rugăm. Dumnezeu să te binecuvânteze, fratele meu. Sora mea scumpă, Dumnezeu să te binecuvânteze. Domnul Isus...?... Dumnezeu să te binecuvânteze, fratele meu. Dumnezeu să te binecuvânteze, soră. „Călăuzește-mă.” Să vă călăuzească peste râu.

²⁶¹ Amintiți-vă, ca un slujitor al lui Cristos, eu sunt răspunzător pentru predicarea Cuvântului. Sunt răspunzător pentru mărturia mea. Și așa sta eu aici în seara aceasta...

²⁶² Și un om de cincizeci și cinci de ani, sau cincizeci și trei de ani, vor fi cincizeci și patru în aprilie, și stău aici și știu că, chiar și această ultimă vedenie, s-ar putea să fie ultimele mele zile pe pământ. Eu—eu s-ar putea să vă părăsesc în câteva zile. Nu știu ce înseamnă. Doar ascultați banda și trageți-vă singuri concluzia. Nu știu ce înseamnă. Așa sta eu aici, și pe jumătate crezând că s-ar putea să fie ultimele mele mesaje pe care le predic, chiar aici în Phoenix, și să spun ceva care este greșit, și știu că destinația mea este dincolo, și voi fi judecat prin cuvintele mele?

²⁶³ Frații mei, dați-mi voie să vă spun asta, și surorilor mele. Voi ați fost în adunări. Știți ce este discernământul și lucrurile. V-am spus eu vreodată ceva, în Numele Domnului, fără să vină la împlinire? Eu voi întreba pe oricine. Nu, domnule. În jurul lumii, și miile de vedenii, nu a fost niciodată. Și eu vă spun adevărul în seara aceasta, Sângele lui Isus Cristos este mai mult ca suficient ca să ștergă fiecare pată, și va fi.

Este o fântână umplută cu Sânge, (Și sunteți la
Aceasta acum.)

Tras din venele lui Emanuel, (Singurul lucru
sigur care a rămas pe pământ.)

Unde păcătoșii scufundați sub șuvoi,
Își pierd toate petele de vină.

²⁶⁴ Voi cere acestor lucrători acum, și fraților, dacă veți ieși printre acești oameni. Oricine este...Așa se face, chemați lucrători să se roage cu oamenii? Toți lucrătorii de aici, atunci, care vor, pe care îi interesează să vadă suflete mântuite, veniți aici și stați ca un grup de rugăciune, unde noi putem să ne unim, să ne îndepărtăm de orice altceva, și să ne separăm. Aceștia sunt bărbați și femei care își pecetluiesc destinația, în seara aceasta, prin Sângele lui Isus Cristos, luându-L la Cuvântul Lui, mergând direct în Prezența Lui, pe Cuvântul Lui, și zic, „Iată-mă, Doamne. Nu am nimic de oferit în afară de mine, și ia-mă.” Vreți să veniți să stați cu ei, dacă vreți? Oricine care ar vrea, să vină și să stea. Dumnezeu să vă binecuvânteze, frații mei. Asta e foarte bine. Îmi place să văd bărbați care sunt viteji, pe care îi interesează sufletele. Mă gândesc, frații mei, este bine. Veniți drept în jur. Asta-i bine. Stați în jur. Acum doar să...

²⁶⁵ Dacă vine pianista acum pentru muzică, dacă vrea, să cântăm acest imn, dulce acum, sobri, cu reverență.

²⁶⁶ Noi nu venim la ceva mitic. Nu venim la ceva care este doar o—o—o credință prefăcută. Ci venim în Prezența lui Dumnezeu, atotputernicul Iehova Dumnezeu, Care a făgăduit, că, „Oriunde doi sau trei sunt adunați în Numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor.” Vorbiți cu El așa cum ați face cu prietenul vostru, zicând, „Doamne, îmi pare rău. Am păcătuit.” Și noi vom cânta.

Este o Fântână care este umplută cu Sânge,
Tras din venele lui Emanuel,
Unde păcătoșii scufundați sub Șuvoi,
Își pierd toate petele de vină.

Acel tâlhar pe moarte s-a bucurat să vadă Acea
Fântână în ziua lui;
Acolo pot eu, deși netrebnic ca și el, Să
spăl toate păcatele mele.

De când prin credință am văzut acel Râu Oferit
de rănile Tale deschise,
Dragostea răscumpărătoare a fost tema mea, Și
va fi până voi muri.

²⁶⁷ Fiți doar foarte umili acum. Nu sunteți nimic. Nici unul din noi nu este nimic. Și doar sinceri acum, cu toată inima voastră, doar aplecați-vă inimile și capetele, peste tot, în clădire.

²⁶⁸ Tatăl nostru Ceresc, eu știu că Cuvintele Tale sunt atât de adevărate. Ele nu pot da greș. Sunt Cuvântul lui Dumnezeu. Ele sunt Dumnezeu. Și Tu ai spus, „Cel ce vine la Mine, cu nici

un chip nu-l voi izgoni.” Și acești bărbați și femei, încredințați, știind că ei nu sunt bine, au venit în față, în seara aceasta, Doamne, ca să mărturisească că sunt greșiți, știind că au fost pulsați de o mișcare lăuntrică care—care i-a invitat să vină la Fântână. Și iată-i că stau aici, cu capetele și inimile plecate, ca să bea din Apele Vieții, fără plată, care au fost făgăduite de Dumnezeu. Primește-i, Tată, în Împărăția Ta. Ei sunt ai Tăi.

²⁶⁹ Tu ai spus, „Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage mai întâi Tatăl Meu. Și toți pe care Tatăl Mi i-a dat vor veni la Mine.” Și asta demonstrează că Dumnezeu i-a dat pe aceștia lui Cristos, ca un dar de dragoste. Și iată-i că stau aici, Doamne. „Nimeni nu-i poate smulge din mâna Mea.” Și mă rog, Dumnezeule, ca Tu să-i ții în siguranță în seara aceasta, așa cum stau ei aici, și dă-le botezul Duhului Sfânt în timp ce sunt aici la altar.

²⁷⁰ Fie ca marea putere a lui Cristos să le satureze atât de mult viețile acum! Și-au făcut mărturisirea. Au venit în față. Tu ai spus, „Cel ce Mă va mărturisi înaintea oamenilor, pe el îl voi mărturisi și Eu înaintea Tatălui Meu și a sfinților Îngeri.” Știm că acea lucrare este împlinită.

²⁷¹ Acum, Doamne, pecetluiește-i în Împărăția făgăduinței, a Duhului Sfânt. Admite aceasta, Doamne. Toarnă Duhul Tău peste ei, și umple-i cu Duhul Dumnezeului cel viu, ca ei să poată fi mărturii vii în toate zilele vieții lor, pentru Împărăția lui Dumnezeu.

²⁷² Acum audiența să se ridice. Fiecare în rugăciune acum. Ne vom ruga ca acești...

²⁷³ Acum, fiecare dintre voi care ați venit aici în seara aceasta, simțind că ați avut păcat pe inima voastră, acum nu este nimic ce puteți face decât să credeți asta. Sfântul...Voi acceptați *Aceasta* prin credință. Aceasta este credința, că voi acceptați. Isus a spus, „Nimeni nu poate veni la Mine dacă nu-l atrage mai întâi Tatăl Meu. Și toți care vin la Mine,” El îi va primi. El nu poate face nimic altceva, pentru că El a făgăduit. Vedeti? Nu vă bazați pe o senzație acum. Bazați-vă pe Cuvântul Lui. Vedeti? Cuvântul a spus așa.

²⁷⁴ „Cel ce aude Cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis, are,” timpul prezent, „Viață veșnică, și nu va veni la Judecată, ci a trecut de la moarte la Viață.” Duhul Sfânt este o experiență de a fi umplut și înzestrat cu putere pentru slujbă. Dar mărturisirea și primirea lui Cristos este să ai credință și să-ți faci mărturisirea, și simțiți-vă liberi că Dumnezeu v-a iertat de păcatele voastre.

²⁷⁵ Și pe baza Cuvântului Său, El a spus, „Nimeni nu poate veni dacă nu-l atrage Tatăl Meu mai întâi.” Vedeti? Acum, Dumnezeu te-a atras, mai întâi. „Și cel ce va veni la Mine, Eu cu nici un chip nu-l voi izgoni.” Vedeti? Vedeti? Voi—voi ați primit. Singurul lucru, trebuie...

276 El—El a murit pentru voi. Păcatele voastre au fost iertate, acum o mie nouă sute de ani. Voi doar veniți acum să acceptați ce a făcut El pentru voi. Vedeti? Și credeți că El a murit pentru păcatele voastre? Îl veți accepta ca ispășirea voastră? Cu alte cuvinte, Îl acceptați, că El a preluat păcatele voastre.

277 Veți fi bucuroși și să-i mulțumiți Lui că v-a preluat păcatele? Credeți că El a făcut lucrul acesta? Atunci ridicați-vă mâna, spuneți, „Eu cred că El îmi ia păcatul,” amin, „îmi ia păcatul.” În regulă.

278 Acum, voi sunteți acum candidați pentru botezul cu Duhul Sfânt.

279 Dacă nu ați primit botezul Creștin, unul dintre acești oameni de aici se va ocupa de asta, ca voi să aveți botezul Creștin.

280 Dar acum, „În timp ce Petru încă vorbea aceste cuvinte,” înainte ca ei să fie botezați, „în timp ce Petru vorbea aceste cuvinte, Duhul Sfânt a căzut peste ei.” De ce? Ei toți erau în așteptare. Acum voi sunteți în așteptare. Vreți Ceva acum care va—care vă va pecetlui în Împărăția lui Dumnezeu, Ceva care va fi real pentru voi. Vreți să re-...Nu vreți voi să primiți Duhul Sfânt, fiecare dintre voi? Nu Îl vreți voi? Sigur, că da. Acea este puterea care vă susține. Vedeti?

Erau adunați în camera de sus,
Rugându-se în Numele Lui,...
Botezați cu Duhul Sfânt,
Și puterea pentru slujire a venit.

281 Vedeti? Oh, iată ce vreți voi acum. Și o puteți avea, chiar acum. Este pentru voi, chiar acum.

282 Acum, fraților, veniți. Haideti, toți acum, și să ne punem mâinile peste acești frați, și să ne rugăm ca ei să primească Duhul Sfânt. Veniți, fraților. Veniți.

283 Acum, toată adunare, ridicați-vă mâinile acum, fiecare!...?...

284 Tatăl nostru Ceresc, în Numele Domnului Isus Cristos, umple fiecare inimă de aici cu botezul Duhului Sfânt.

285 Primiți Duhul Sfânt. Primiți Duhul Sfânt, acești oameni de aici care stau și așteaptă după Prezența și puterea lui Dumnezeu să le satureze viețile.